Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 235 (735) ♦ П'ятниця, 10 грудня 1993 року ♦ Ціна договорна

ЩО НАМ ЗАВАЖАЄ СТАТИ ЦИВІЛІЗОВАНИМИ?

Сьогодні — міжнародний День прав людини, встановлений Організацією Об'єднаних Націй.

Нас запевняють, що в Україні діє верховенство права, що ми можемо користуватися правами і свободами, проголошеними у Міжнародній хартії прав людини, і що Україна готова влитися у загальноєвропейський правний простір.

У нас справді багато мовиться про правну державу, верховенство права й права людини. Отож легко прийняти бажане за дійсне. На жаль, то є скоріше декларації.

Так стверджують директор Українського центру прав людини, експерт ООН з прав людини Володимир БУТКЕВИЧ та президент Української правничої фундації народний депутат України Сергій ГОЛОВАТИЙ, чиї роздуми на цю тему ми пропонуємо читачам на 12-й сторінці.

Абзац з листа

Після проведення земляних робіт на території молокозаводу, розташованого поряд, у нашому будинку з'явилися тріщини. Голова селищної Ради пообіцяв негайно скликати комісію і розібратися. Та слова так і залишилися обіцянкою. Надворі зима, в хаті страшно жити, бо вона в будь-який момент може розвалитися. То хіба у нас правова держава, про що останнім часом багато розмов, коли не охороняються права людини на її власність?

Сергій ДОРОШЕНКО.
Маньківка
Черкаської області.

Українські парламентарії у Великобританії

Делегація Верховної Ради України на чолі з Іваном Плющем 7 грудня знайомилася з роботою британського парламенту. У Вестмінстері вони були прийняті британськими парламентаріями, відвідали засідання палати громад, на якому Прем'єр-міністр Дж.Мейджор традиційно відповідає на запитання членів парламенту.

Під час ознайомлення з порядком роботи і традиціями британських колег народні депутати України зосередили свою увагу на процедурі голосування і прийняття рішень, особливостях законотворчої діяльності. Значний інтерес у них викликав досвід технічного забезпечення роботи палати вищого законодавчого органу Сполученого Королівства.

Уверечі Спікер парламенту пані Бетті Бутройд влаштувала на честь Голови Верховної Ради України і депутатів, що його супроводжують, обід, на якому відбувся обмін короткими промовами. Виступаючи, Іван Плющ наголосив на важливості розвитку міжпарламентських зв'язків і виклав позицію України у ядерному питанні.

8 грудня народні депутати України та їх британські колеги завершили розпочате напередодні обговорення питань парламентської практики. Насичена програма перебування делегації ВР включала також зустрічі з представниками ділових кіл Великобританії, які зацікавлені у розвитку економічних стосунків між двома країнами.

Цього ж дня І.Плющ зустрівся з Президентом Європейського банку реконструкції та розвитку Ж.Делярозьєром. Під час зустрічі Голова Верховної Ради зазначив, що Україна розраховує на ширшу співпрацю з цим банком для прискорення економічних реформ.

У зустрічі взяв участь Надзвичайний і Повноважний Посол України у Великобританії С.Комісаренко.

Прес-служба Посольства України у Великобританії — Укрінформ.

Продиктовано в номер

Офіційно

8 грудня перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Дурдинець прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Федеративної Республіки Німеччини в Україні Александера Арно на його прохання. Під час бесіди відбувся обмін думками з широкого кола проблем.

* * *

Того ж дня Василь Дурдинець прийняв керівника програми парламентського проекту «Схід-Захід» Жана П'єра Вормса.

Причин для паніки немає, але треба економити

Керівники підприємств газової галузі Республіки Крим, обласних і Київської міської держадміністрацій звернулися до громадян України із закликом вжити надзвичайних заходів для економії тепла, газу, електроенергії, оскільки різке похолодання призводить до швидкого виснаження запасів енергоносіїв, особливо газу. При добовому ліміті 285 витрати становлять 340 мільйонів кубометрів. Згоряють сотні тонн мазуту. Тож прохання до громадян погасити борг за енергоносії, який становить сьогодні 3,4 трильйона карбованців. Лише спільними зусиллями можна вийти з енергетичної кризи.

Сесія Верховної Ради Криму

Вчора в Сімферополі розпочала роботу 15-а сесія ВР Криму. Делегатам належить розглянути 31 питання. Серед них — «Про проект Конституції України», «Про громадянство Республіки Крим», «Про проект земельного кодексу республіки Крим», а також внести зміни та доповнення до Законів «Про вибори ВР Криму», «Про вибори Президента Республіки Крим». Як заявив Голова Верховної Ради Багров, «оскільки порядок денний великий, сесія триватиме кілька днів». Звіт про роботу сесії буде опубліковано.

Створено асоціацію органів приватизації

Одним з головних підсумків Міжнародної науково-практичної конференції «Мала приватизація в Україні: досвід, проблеми, перспективи», що закінчилася вчора в Одесі, стало створення Асоціації органів приватизації України. Її мета — об'єднання зусиль для прискорення процесів приватизації в регіонах, для розв'язання найважливіших питань на рівні вищих органів влади й розробки відповідних пропозицій щодо державної приватизації, постійний обмін досвідом, організаційно-методична робота. Засновниками асоціації стали органи приватизації близько 40 великих міст України. Передбачена можливість вступу до неї суб'єктів приватизації комунальної власності, розташованих в будь-яких адміністративно-територіальних одиницях України.

«Сіменс» криза не лякає

Західнонімецький концерн «Сіменс» з оборотом близько 50 мільярдів доларів на рік відзначив річницю діяльності свого представництва у Києві. А принагідно додержав свого слова перед Президентом України Леонідом Кравчуком, подарувавши Центру матері і дитини у Києві ультразвуковий апарат для медичних обстежень. Дещо розчулений радник Президента України зі зовнішньоекономічних питань Валерій Кравченко, дякуючи за подарунок, віддав належне внескові «Сіменса» в електротехнічну галузь нашої країни.

(Закінчення на 4-й стор.)

«Боротьба з інфляцією через війну з власним народом»

У квітні цього року Президент України підписав Указ «Про Національну раду соціального партнерства» — постійно діючого консультативно-дорадчого органу при Президенті України, до якого входять представники Кабінету міністрів, об'єднань підприємців та профспілок для узгодженого вирішення питань, що виникають у соціально-трудовій сфері. Щойно відбулося чергове засідання Національної ради, на якому соціальні партнери мали «узгоджено вирішити» заздалегідь винесені питання: про дисциплінарні статути, проект закону про відпустки та інше. Проте порядок денний довелося порушити: за нинішньої ситуації в соціально-трудовій сфері говорити «про відпустки» можуть лише люди, позбавлені глузду.

(Закінчення на 3-й стор.)

«Громада» — це творення?

У Києві відбувся установчий з'їзд Всеукраїнського об'єднання «Громада» (ВОГ), який засвідчив: українська номенклатура остаточно розкололася, і середня ланка регіонального рівня утворила свою політичну партію. Мета — або взяти участь у наступних виборах самим, або підтримати духовно і політично споріднених незалежних кандидатів. Але головне — економічна мета: лібералізувати економіку й легалізувати всі, окрім кримінальних, тіньові капітали. В підсумковій заяві ВОГу про економічні завдання йдеться: «Втілити в життя програму порятунку і розвитку України, що означає: найменший податок на території СНД, найкращий в СНД інвестиційний клімат та найбільші пільги для експортерів, цивілізована приватизація, структурна перебудова економіки, подолання інфляції та ефективний соціальний захист населення». І висновок: «Ми знаємо, що робити. Ми вміємо це робити». Як мовиться, подивимося.

Прес-конференція Леоніда Кравчука

Ми розглядаємо свій офіційний візит на найвищому рівні до Тунісу як важливий політичний захід, спрямований на зміцнення й розширення взаємовигідних економічних і культурних зв'язків між нашими державами, заявив Леонід Кравчук на прес-конференції, що відбулася 8 грудня у туніській столиці.

На думку Президента, ця країна має стати нашим важливим економічним партнером. Цьому сприяє і близькість Тунісу до південних кордонів України, і його економічний потенціал. Україна може постачати в Туніс продукцію металургійної промисловості, машино-та верстатобудування, приладобудування, суднобудування, сільськогосподарську техніку. Водночас наша молода держава може скористатися значним досвідом Тунісу в сфері розвитку ринкової економіки, вдосконалення фінансово-банківської системи, боротьби з інфляцією, залучення іноземних інвестицій.

Ми прагнемо закласти підвалини для подальшої розбудови рівноправних взаємовигідних відносин із Туніською Республікою. Крім того, Україна готова до конструктивної співпраці з Тунісом, іншими арабськими країнами та Ізраїлем у справі близькосхідного врегулювання як в рамках ООН, так і на двосторонній основі.

Було повідомлено також, що під час офіційного візиту до Туніської Республіки підписано міждержавну Угоду про основи дружніх взаємовідносин і співробітництво, ряд документів про науково-технічне, торговельно-економічне співробітництво, повітряне сполучення і гідротехнічне будівництво.

Відповідаючи на запитання про проблеми, які стосуються ядерної зброї, Леонід Кравчук наголосив: позиція України в цьому питанні залишається чіткою і зваженою, і ми не змінюємо свого курсу. Наша держава йде і дійде до без'ядерного статусу. Ми хочемо, зазначив глава Української держави, щоб у світі зрозуміли Україну, ми хочемо, щоб їй було надано відповідну допомогу. Нам потрібні гарантії безпеки, відшкодування цінностей, які є в ядерних боєголовках. Якщо буде вжито зазначених заходів відповідними державами, то український парламент повернеться до ратифікації Договору «Старт-1» і ратифікує його відповідно до своїх зобов'язань. Зі свого боку, заявив Леонід Кравчук, я зроблю все від мене залежне, щоб винести це питання повторно на розгляд Верховної Ради.

8 грудня Президент України Л.Кравчук повернувся з Тунісу до Києва.

Вручено вірчі грамоти

Вчора в Маріїнському палаці Надзвичайний і Повноважний Посол Португальської Республіки в Україні Мануель Генріх де Мелло Е. Кастро де Мендос Корте-Реаль вручив вірчі грамоти Президенту України Леоніду Кравчуку.

Після урочистої церемонії відбулась бесіда, під час якої обговорено шляхи подальшого зміцнення відносин між Україною та Португальською Республікою.

Навчання кадрів самоврядування

8 грудня у Центрі підвищення кваліфікації кадрів Інституту державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України розпочалося навчання керівників секретаріатів Верховної Ради Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських, районних Рад народних депутатів, керуючих справами (секретарів) міських Рад міст обласного підпорядкування. Цього дня з слухачами зустрілися голова Комісії у питаннях діяльності Рад народних депутатів, розвитку місцевого самоврядування Михайло Гришко та голова Центральної виборчої комісії Іван Ємець. Тема розмови — вибори народних депутатів, питання законодавства і практики.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Відбулася нарада комісій Верховної Ради з питань здоров'я людини та у справах жінок, охорони сім'ї, материнства і дитинства за участю представників Міністерства охорони здоров'я, Мінфіну, Мінекономіки, Держкоммедбіопрому, директорів фармацевтичних заводів, керівників місцевих об'єднань «Фармація». На ній обговорювалось питання про стан забезпечення лікувальних закладів і населення республіки медикаментами та перспективи його поліпшення в наступному році.

Учасники наради занепокоєні критичною ситуацією, що склалася із постачанням ліків та їх виробництвом. Нині лікувально-профілактичні заклади залишилися без життєво необхідних препаратів. Немає вакцин і сироваток для профілактики і лікування інфекційних захворювань. Практично повністю відсутня більшість препаратів для лікування онкологічних захворювань, психотропних, серцевосудинних та інших препаратів. Ситуація ускладнюється не тільки через гостру нестачу ліків, але й у зв'язку із зростанням цін на медичні товари. Однією з причин цього є спад виробництва медичної продукції на підприємствах вітчизняної фармацевтичної індустрії. Так, виробництво лікарських засобів у відпускних цінах скоротилося на 19 відсотків, а окремих видів значно більше.

Під час обговорення зазначалось, що наявні недоліки стали можливими внаслідок недостатньої уваги Уряду до розвитку вітчизняної фармацевтичної промисловості, невиваженою ціновою та податковою політикою в галузі виробництва та реалізації медикаментів, невирішеністю розрахунків з країнами рублевої зони, відсутністю достатніх обігових коштів у аптечних закладах.

Прийнято рішення звернутися до уряду з вимогою терміново вжити заходів щодо фінансування в необхідних обсягах державної програми виробництва лікарських засобів, включаючи виділення валютних коштів; надання фінансових кредитів фармацевтичним підприємствам і аптечним закладам для закупівлі медикаментів і субстанцій в країнах СНД; забезпечення аптечних закладів обіговими коштами для покриття їх заборгованості перед виробниками, а також удосконалення системи ціноутворення лікарських засобів.

Комісія у справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів разом з представниками Кабінету міністрів України та народними депутатами інших комісій на своєму засіданні розглянула декілька проектів Законів України, які стосуються питань пенсійного забезпечення і соціального захисту громадян похилого віку та реабілітації жертв політичних репресій на Україні.

Зазначені проекти Законів України будуть внесені на розгляд Верховної Ради.

Прес-центр Верховної Ради України.

Розпорядження Президента України

Про заходи щодо поліпшення медичного обслуговування громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

На виконання статті 9 Указу Президента України від 21 серпня 1993 року № 348 «Про додаткові заходи щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи»:

1. Кабінету Міністрів України розробити у двомісячний строк проект Закону України про внесення змін і доповнень до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», передбачивши в ньому направлення молодих спеціалістів без вікових обмежень для роботи за контрактом у зоні гарантованого добровільного відселення.

2. Міністерству охорони здоров'я України за участю Міністерства України у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС:

— розглянути у місячний строк питання щодо створення за участю іноземних партнерів спільних підприємств з розробки та виготовлення медичної техніки;

— розробити та затвердити до 1 січня 1994 року програму підготовки і перепідготовки медичних кадрів.

3. Міністерству охорони здоров'я України:

— затвердити до 1 січня 1994 року порядок пріоритетного забезпечення лікарськими засобами медичних закладів, що надають допомогу населенню, яке потерпіло від Чорнобильської катастрофи;

— підготувати до 10 грудня 1993 року пропозиції щодо виділення валютних коштів і російських рублів на закупівлю лікарських засобів першої необхідності, медичного устаткування і комплектуючих до нього та відповідних реактивів і діагностикумів, які не виробляються в Україні, для забезпечення медичних закладів, що обслуговують потерпілих від Чорнобильської катастрофи, і подати на розгляд Кабінету Міністрів України.

4. Державному комітету України по медичній та мікробіологічній промисловості:

— розробити до 15 лютого 1994 року за участю Міністерства охорони здоров'я України та Міністерства України у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС проект програми розвитку і зміцнення матеріально-технічної бази фармацевтичної промисловості з виробництва гормональних препаратів, антибіотиків широкого спектра дії, транквілізаторів та інших медикаментів за рахунок коштів Фонду для здійснення заходів по ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціальному захисту населення, з наступним включенням цієї програми як складової частини до Національної програми України по ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціальному захисту потерпілих від неї громадян (на 1993—1995 роки і на період до 2000 року);

— прискорити за участю Міністерства України у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС строки введення в дію потужностей виробничого об'єднання «Ензім» (м.Ладижин, Вінницька область) та заводу синтетичних лікарських засобів (смт Васищеве, Харківська область) для випуску відповідно антибіотиків та ендокринних препаратів.

5. Міністерству внутрішніх справ України посилити боротьбу з розкраданням медичних препаратів та їх незаконною реалізацією.

6. Місцевим державним адміністраціям за участю відповідних Рад народних депутатів передбачити, починаючи з 1994 року, в регіональних програмах ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи:

— забезпечення житлом медичних працівників, які на умовах контракту направляються на роботу в райони, що зазнали радіоактивного забруднення;

— зміцнення матеріально-технічної бази навчальних закладів з підготовки середнього та молодшого медичного персоналу для роботи на радіоактивно забруднених територіях.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ
1 грудня 1993 року
№ 129/93-рп

ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ ВР КРИМУ

На ньому запропоновано внести до порядку денного п'ятнадцятої сесії, крім основного питання «Про проект Конституції України», і розгляд проблем фінансування та матеріального забезпечення виборів Президента і ВР Криму, встановити максимальні розміри окремих пожертвувань на вибори одного кандидата в президенти і одного кандидата в депутати ВР Криму.

Голова кримського парламенту Микола Багров, розвінчуючи виступи деяких місцевих газет з проблем постачання півострова енергоносіями, підкреслив, що поставки є, але коштів для їх оплати нема. М.Багров повідомив, що 100 тисяч тонн нафти надходить з Татарстану (цього Криму вистачить на 2 місяці), на черзі — поставка 40 тисяч тонн мазуту. Як оплату за енергоносії Крим пропонує путівки на відпочинок. Крім цього, днями із свердловини морської стаціонарної платформи в Чорному морі на півострів пішов перший газ. За добу свердловина видає його 200 тисяч кубометрів. Таких свердловин має бути 8, а це щонайменше півтора мільйона кубометрів газу за добу.

М.Багров поінформував також, що створюється Кримський банк регіонального розвитку, який цілком контролюватиме Рада міністрів Криму. З усіх раніше порушуваних перед Україною питань Президент і уряд пішли назустріч Республіці Крим. Залишилося, за словами Багрова, одне, основне, — про розмежування власності в Криму між Україною і Автономною Республікою.

П'ятнадцята сесія ВР Криму розпочала роботу в Сімферополі 9 грудня.

Олександр ПІЛАТ

Ради і преса

Безпрецедентний випадок

стався у місті Дубровиці на Рівненщині: на сесії депутати майже одностайно визнали за необхідне вийти районній Раді із співзасновників газети «Поліський маяк» і створити свій новий друкований орган

Рішення насамперед несподіване тим, що засновник досі нібито й не мав особливих претензій до газети. Було протистояння районної держадміністрації й журналістів «Поліського маяка», дійшло навіть до того, що представник Президента в районі Г. Шевченко судився з газетою за образу власної честі і гідності й виграв справу. Але то — виконавча влада. А тут, так би мовити, рідна Рада. Тому, природно, найперше захотілося послухати думку її голови **Василя ІВАНОВСЬКОГО**.

— Зауваження до окремих працівників редакції і до газети в цілому, — сказав Василь Якович, — від депутатів були. Недостатньо висвітлювали роботу сільських, районної Рад, не все правдиво описували. Про це йшла мова на попередніх двох сесіях...

— Невже, Василю Яковичу, не можна було залишитися співзасновником, дещо «підправивши» газету?

— Я й думав згладити питання, не раз мав розмову щодо цього з редактором газети, вказував на недоліки. Навіть не сподівався, що так воно повернеться. Але вже нічого не зміг би зробити, бо всі депутати, крім двох, проголосували за вихід із співзасновників...

А ось думка представника Президента в районі **Геннадія ШЕВЧЕНКА**:

— Наша газета стала владою над владою. Вона претендує на роль володаря істини в останній інстанції в будь-якій суперечці. Я вирішив втрутитися. І редакторові запропонував: чоловіче добрий, потрібен свіжий струмінь. Треба більше займатися не розбратом, а злагодою. Нам треба займатися економікою, скажімо, надоями, крім цього, ще й справами, пов'язаними з повінню, які газета зовсім не висвітлила. І паралельно, кажу, потребує колектив свіжих кадрів. Готуйте собі зміну. Але питання стоїть меркантильне... Коли я натякнув редакторові (може, це й нечемно), що мовляв, у вас і освіти повної немає, і пенсіонер там працює, і інвалід, готуйте собі заміну потихеньку, хай це буде рік, два, три, — ось із цього й зчинився розбрат. Почалася серія статей. А мені не дають слова сказати, з початку травня лежить моя стаття в «Поліському маяку»...

А тепер послухаємо журналістів.

Завідувач відділом **Іван АРТЕМОВИЧ**:

— Ми спочатку підтримували представника Президента, але коли він став робити не те, що треба, ми почали тактовно виступати. Основний конфлікт виник після того, як я надрукував статтю «Царські дарунки за державний кошт» — про те, що автомобілі, виділені для преміювання переможців з продажу зерна позаторік, розподілені неправильно. Все це, звичайно, не сподобалося адміністрації. Влада хоче, щоб ми були в неї на побігеньках... Нам нав'язували двох своїх людей, таких, які нам не підходять. Тоді редакторові було сказано: або беріть їх на роботу, або ми вам не дамо грошей. То хіба це не сваволя, не диктат?..

— Але чому ж тоді усі депутати проголосували за вихід районної Ради із співзасновників?

— Ми свого часу критикували багатьох депутатів...

Заступник редактора **Сергій КОВАЛЕНКО**:

— Ми ведемо чітку лінію, не підтримуємо ні лівих, ні правих. Ми пишемо правду... За півроку з адміністрації жоден працівник не приніс жодного матеріалу, ніякого. А коли ми почали критикувати їх трішки, вони засипали редакцію спростуваннями. Ми маємо чітку позицію, захищаємо незалежну Українську державу. Захищаємо президентську владу, але щоб та влада була порядною...

Ось така, як мовиться, придибенція. Що закінчилася для райгазети сумно: втрата співзасновника — районної Ради — для «Поліського маяка» означає загибель. Дубровицькі читачі тепер матимуть нову газету, яка, поза всякий сумнів, чітко гнутиме лінію райради і держадміністрації, старанно обминаючи «гострі кути»...

Тож питається: за що боролися? За таку ось «незалежність» журналістів у молодій державі?

Євген В'ЮН,
Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівненська область.

Європа: чи збудуємо «матрьошку»

Це, певно, за усіх часів справді найважче: маючи власні невідкладні і гострі проблеми, знаходити сили, щоб говорити хоча й про спільне, але віддалене в часі. І в минулому, і в майбутньому. Можливо, тому й тональність спільної українсько-російсько-франко-німецької конференції політиків, учених і журналістів, яка відбулася в Палаці Європи в Страсбурзі, інколи можна було визначити такими словами: ми не розуміємо, що, власне, ми маємо розуміти чи, більше того, зрозуміти й зробити висновки. Бо дуже вже різні умови життя в державах, різні стартові можливості, різні менталітети народів і таке інше. Слова були зрозумілі всім, а от суть тільки окреслювали...

Але про все по порядку. Французький фонд імені П.Шумана і німецький — імені К.Аденауера наприкінці листопада провели в Страсбурзі вже другу чотиристоронню конференцію, мету якої, як на мене, чітко визначив президент Фонду Шумана сенатор Луї Юнг. Він, маючи на увазі післявоєнні відносини між Францією і Німеччиною, сказав: «Ми змогли забути минуле, звернутися в майбутнє, тому й побудували сьогоднішню Європу. Цього ми бажаємо і вам».

І. «Складна сімейна пара» визначається

Звісно, нереально очікувати, що одна зустріч навіть у такому чудовому місці, як Страсбург, столиця й символ нової Європи, зможе зробити те, що не вдається за столом переговорів найвищим державним мужам, але й вона, на мій погляд, досягла головного: представники політичних еліт двох нових держав ближче спізнали одне одного, можливо, як мовиться, зрозуміли, хто чим дихає, і якщо й не визначили, то хоча б намітили ймовірного союзника чи партнера на майбутніх переговорах. Це, повторюю, головне, бо одним з рефренів роботи конференції було взаємне звинувачення у відсутності підтримки одне одного. Член Президентської ради Росії А.Мігранян заявив, що демократичну російську еліту не задовольняє той політичний спектр, який сьогодні пропонує Україна, а українські політики, лідери Руху В.Чорновіл, Л.Танюк, голова Християнсько-демократичної партії України (ХДПУ) В.Журавський відповідали: мовляв, підтримуєте не демократів, а легше йдете на розмови з партократами, котрі в Києві при владі. Через таке часте пікірування між делегаціями господарі конференції й порівняли Україну і Росію зі «складною сімейною парою».

І все-таки початок було покладено. Принаймні, здається, господарі зрозуміли, що самими закликами до примирення справі не зарадиш — потрібна реальна допомога, спектр якої має бути широченний: від простої поради до інвестицій в економіку і політичного тиску на керівників держав, а гості — ще раз «спустили пару», знайшли точки дотику і розбіжностей як між собою, так і між Східною і Західною Європою. Це має протверезити від зайвих ілюзій і сподівань.

Перший висновок, з яким погодилися всі, полягав у тому, що Схід і Захід у Європі різняться не тільки географічно. А.Мігранян зазначив, що тут ще й різні фази розвитку: на Заході — об'єднання держав, інтеграція через відмову від частини суверенітету, без чого інтегруватися взагалі неможливо, на Сході — становлення державності, консолідація окремих нових держав з визначенням власного характеру, пріоритетів, союзників тощо.

Звідси постала й головна ідея, доктрина і реальна щоденна політика, котру я охарактеризував би одним словом — вирівнювання. Бо з вуст депутата Європарламенту від ФРН пані Дорі Спак учасники конференції почули й таке: мовляв, ви поки що не можете вступити до нової Європи як повноправні члени, і не тому, що неєвропейцями, а тому, що потребуєте такої допомоги, якої Захід не може надати. Іншими словами, Європейський Союз захищав і захищатиме власні зовнішні кордони і від східноєвропейських біженців, і від товарів звідти, і від країн «з нездоровою економікою». «У вас має бути мета — посилитися самим і стати членами ЄС», — сказала пані Спак і відверто додала, що в Західній Європі ще сперечаються, де остаточні кордони європейського континенту...

ІІ. Потрібне вирівнювання

І все було б нічого, якби різні рівні були тільки в країнах Заходу і Сходу. Тоді можна було б пошукати механізм співпраці й уникнути блокового протистояння, використавши механізми НБСЄ чи НАТО і через них створивши нову систему колективної безпеки і зафіксувавши новий баланс сил.

Але складність ще й у тому, що різні рівні розвитку сьогодні вже наявні і в державах Центральної Європи (колишній соцтабір) і в Росії, і в Україні. На цій підставі спостерігається і різна політична орієнтація. Центральна Європа, а разом з нею й частина українських політиків прагнуть швидше на Захід, мріють про вступ до НАТО, частину з колишніх «соців» уже прийнято до Ради Європи. А Росія, виходячи з власної логіки супердержави, є сама по собі центром сили, а отже, побоюється наближення НАТО безпосередньо до своїх кордонів. Сьогодні, як ніколи, реально постає потреба пошуку нового механізму колективної безпеки, який рівною мірою об'єднував би всі частини Європи, а не знову розводив континент на НАТО й урізаний варіант Варшавського Договору як військово-політичного союзу СНД, між якими буде своєрідний «санітарний пояс» із колишніх держав соцтабору. В.Журавський з цього приводу в Страсбурзі сказав: «Україна — не буфер, а міст між Сходом і Заходом. Буфер тільки легалізує розкол Європи на полюси сили». Але хто до цього сьогодні прислухається? У всякому разі Росія говорить про свої життєві інтереси на просторі всього колишнього СРСР і готова захищати їх будь-якими засобами, насамперед, звичайно, політичними.

В.Гриньов висунув своєрідну ідею «двох локомотивів», коли Україна і Росія, примирившись між собою і забезпечивши спокій на постсоюзному просторі, «потягнуть» колишніх «сестер» до нової Європи. Російська делегація сприйняла ідею схвально, але що то буде за «союз локомотивів», коли українська економіка, за оцінками директора Центру ринкових реформ В.Ланового, сьогодні наближається до колапсу, а А.Мігранян відверто зазначив: «Україна для Росії — непомірний економічний тягар, вона нам не потрібна»?

Отже, потрібне вирівнювання. Згадана вже Дорі Спак образно змалювала суть європейської інтеграції, порівнявши її з російською матрьошкою. Вона в тому, щоб зберегти і ціле — Європу, і всі ступені національного — від громади до держави, вирівнявши їхній розвиток, підтягуючи тих, хто відстає, до рівня передових. Стосується це і політики, і економіки, і соціального захисту, і стандартів дотримання прав людини, прав національних меншостей, культурного відродження тощо. А загальний принцип один: кожний робить те, що може зробити найкраще, а спільними зусиллями долають спільні труднощі. З огляду на наші постсоюзні протистояння, на югославські події — схоже на політичну казку, але в Європі до неї наближаються.

Як саме можна «вирівнювати» Східну Європу? Це, безперечно, найскладніше питання, зважаючи на амбіції молодих політичних еліт. Але механізми, які вже частково застосовуються, є: і рівноправна співпраця, і відмова від політики подвійних стандартів, і навчання на досвіді Європи, і залучення до розроблення політичних документів, спільних для сьогоднішньої і майбутньої нової Європи, і здійснення політичного тиску з метою змусити режими в окремих державах прискорити економічні чи політичні реформи, дотримувати прав людини і демократичних принципів, і міжнародна експертиза актів національного законодавства. Все робиться, але потрібно тільки робити це наполегливіше. І головне — швидше знайти новий баланс між невтручанням у внутрішні справи окремих держав і тим, коли таке невтручання обертається на злочин проти людей, як, приміром, позиція світу щодо колишньої Югославії. Знайдемо — тоді з повним правом і скажемо: «Ми — європейці!» А поки що це звучить гордо, але, на жаль, непереконливо. Отака матрьошка виходить...

Володимир СКАЧКО, оглядач.

Київ — Страсбург — Київ.

«Боротьба з інфляцією через війну з власним народом»

(Початок на 1-й стор.)

Зупиняється виробництво, цілі трудові колективи змушені «відпочивати» від заробітку. Соціально-економічна криза, наголошували учасники засідання, ще більше загострилася після грудневих рішень уряду. Зроблено все, щоб завдати остаточного удару по підприємствах. А Кабінет міністрів, замість того щоб реанімувати розбите паралічем виробництво, бореться з інфляцією. Бореться методами, сумнівними з точки зору елементарного економічного «лікнепу». Один з промовців-підприємців назвав ці методи «боротьбою з інфляцією через війну з власним народом».

На думку багатьох членів ради, які репрезентують профспілки та підприємців, усі заходи, яких уживає виконуючий обов'язки прем'єра Звягільський, — передісторія якоїсь події. В даному разі, можливо, це буде введення гривні. Але країною не можна керувати як шахтою чи заводом. Такий прихід гривні — черговий доказ живучості старої економічної системи, неспроможності нашого уряду вивести країну з тотальної кризи. Дехто ж із промовців за економічною бездарністю «реформаторів» вбачає політичну вправність: мовляв, все це робиться для того, щоб зірвати вибори.

Представники профспілок та підприємців звернулися до уряду і президента України з протестом проти непродуманої економічної політики. Одна з вимог — реорганізація Кабінету міністрів: піднявши ціни, він відспівав свою пісню.

Урядова сторона на засіданні Національної ради здебільшого відмовчувалася. Може, втомилася від численних у ці дні неаналітичних звинувачень. А може, не опускалася до роз'яснень мудрих економічних кроків «демагогам з профспілок». За столом два представники КМ крадькома передавали один одному валідол (кажуть ліки ще не подорожчали). Міністр праці Каскевич у заключному слові втомлено попросив «надсилати швидше свої вимоги». Отже, соціальні партнери «узгоджено вирішили» і це питання.

За повідомленнями з місць, штучне підвищення цін шляхом дооцінки товарних запасів з експропріацією різниці в бюджет поряд з адміністративним обмеженням енергоспоживання паралізували роботу сотень підприємств, ще більше ускладнили становище на споживчому ринку. Обурення людей не вщухає...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

НБУ встановив «кредитну стелю» для комбанків

«Кредитна стеля» визначається величиною кредиту банківської установи на 2 грудня. Саме цього дня у банки було відправлено урядову телеграму за підписом виконуючого обов'язки Прем'єр-міністра України Ю.Звягільського і голови правління НБУ В.Ющенка. Циркуляром заборонено видачу будь-яких кредитів до кінця поточного року.

Точніше, банки можуть надавати кредити, але сума їх не може перевищувати кредитну масу, зафіксовану другого грудня. Оскільки масового погашення кредитів до Нового року навряд чи варто очікувати, то практично кредитна діяльність банків заморожується. А що таке кредитна діяльність для цих установ, зрозуміло всім, оскільки банк — це не просто місце, де лежать гроші. Гроші мають обертатися. Інакше то не банк, а грошово-купюрний склад.

За оцінками експертів Національного банку високі темпи зростання кредитної маси (скажімо, за 16 днів листопада темпи приросту кредитних грошей по Україні досягли показника 108,2 відсотка, у Промінвестбанку — 117 відсотків) — один із факторів формування інфляційних процесів. У банків часто не вистачає коштів (наявного резерву), щоб здійснювати виплати клієнтам. Говорячи мовою професіоналів, ці банки мають недостатню ліквідність.

Правда, на прохання журналістів голова правління НБУ В.Ющенко так і не назвав конкретно банки з низькою ліквідністю. Обмежився зворотом «група банків». І тут же додав, що є банки, яких це взагалі не стосується. Жаль тільки, що високий циркуляр цього не враховує, а стриже всі банківські установи під один гребінець. Виходить, знову пішли старим, апробованим, найпростішим шляхом — заборонити. І крапка.

Чи довго протримається цей захід із цілої низки системи обмежень, що досить активно продукується останнім часом? Мабуть, що ні. Адже проти єдиним фронтом виступлять і комбанки, і промисловці. Врахуйте той фактор, що 94 відсотки нашої економіки — державний сектор. Справи в якому далеко не блискучі. Держпідприємства без кредитів, хоча б на виплату зарплати авансом, в рахунок майбутньої продукції довго не протримаються. Почне спрацьовувати знайоме «як виняток». А де виняток... Перефразовуючи популярний у нашій країні вислів, можна сказати: «Городили-балакали...»

Можливо, це станеться 15 — 20 грудня, адже у цих числах Кабінет міністрів і НБУ збираються проаналізувати результати дії цього циркуляра. До цієї дати НБУ збирається порадитись із головами правлінь комерційних банків України. Хоча, напевно, це треба було зробити до 2 грудня. У всякому разі не завадило б. Може дійшли б до якогось компромісу.

Леонід БРОВЧЕНКО.

У партіях і рухах

ТКУ «завойовує» Київ...

Прес-центр Трудового конгресу України (ТКУ) повідомив, що ця політична партія вступає у свою вирішальну розбудовчу стадію, а саме — створила регіональну Київську організацію. В ній, як годиться для ТКУ, об'єдналися робітники, службовці, підприємці, орендарі, митці, науковці, студенти та представники інших верств — всі, хто хотів би бути партією виваженої і реалістичної дії, сповідуючи ідеї еволюціонізму на засадах центризму, соціального миру і партнерства. ТКУ, як і всі інші політсуб'єкти нинішньої України, вважає, що оздоровити ситуацію в державі можуть тільки нові ідеї і нові виконавці, які мають прийти до влади внаслідок виборів. Тож ТКУ активно готується до цих виборів. Незабаром має відбутися й відповідний передвиборний з'їзд, який затвердить тактику боротьби.

... А КУН і ОУН — Прикарпаття

Голова проводу Організації українських націоналістів (ОУН) і Конгресу українських націоналістів (КУН) пані Слава Стецько теж перебувала в активному політично-передвиборному турне і зустрічалася з потенційними виборцями. У Прикарпатті — Львівській і Тернопільській областях, у цих обласних центрах. На зустрічах обговорювалися політико-економічні проблеми та бачення українськими націоналістами шляхів їхнього подолання. Як вважають організатори поїздки, вщерть заповнені зали спростували твердження про спад політичної активності населення та підтвердили високий рейтинг націоналістів.

ДСУ змінює голову...

Черговий з'їзд Національного об'єднання «Державна самостійність України» (ДСУ), що відбувся в Дніпропетровську, закінчився розглядом кадрових питань. Замість народного депутата України Володимира Шлемка новим головою обрано Романа Коваля, який виступив з доповіддю «Нова ДСУ повинна стати прообразом нової України».

В ухвалі про самих себе делегати з'їзду записали, що «сьогодні тільки український націоналізм з його програмовими гаслами — «Українська держава понад усе!» і «Україна для українців!» — здатний попередити національну катастрофу». ДСУ вважає, що за нинішнього моменту тільки національна диктатура порятує справжнє українське народне життя. Чуєте знайоме «Хто з'їв моє сало-о-о?!».

... А ВОСТ хоче оновити президію

У заяві для преси оргкомітету з проведення 18—19 грудня 1993 року в Києві четвертого позачергового з'їзду Всеукраїнського об'єднання солідарності трудівників (ВОСТ) сказано, що більшість президії цієї організації в своїй діяльності порушувала статут, що може призвести до остаточного розвалу «одного з найбільших об'єднань Вільних профспілок України». Представники понад половини членських організацій ВОСТу створили оргкомітет з'їзду, щоб на форумі і уникнути руйнації, і обговорити тактику роботи профоб'єднання під час приватизації і в період передвиборної кампанії.

Продиктовано в номер

«Сіменс» криза не лякає

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

А засоби телефонізації на цифровій основі, радіорелейні лінії концерну, які сьогодні вже виготовляються на нашій землі, того варті. І медицина вже опанувала західнонімецькі комп'ютерні томографи і ультразвукові апарати. А міг би згадати ще й вітчизняну цукрову промисловість, за автоматизацію якої вже «Сіменс» узявся. І про ринок товарів народного вжитку, попит і пропозицію якого вже уважно вивчають західнонімецькі експерти. За словами уповноваженого правління АТ «Сіменс» пана Берча, який відповідає за зв'язки у Центральній та Південній Європі, концерн ставить співробітництво з Україною на довготривалу основу, вважаючи, що нинішня економічна скрута тимчасова. Підтверджують слова пана Берча конкретні інвестиції у розвиток спільних підприємств. Скажімо, у технології СП на базі об'єднання Корольова, які перевищили вже 10 мільйонів дойчемарок. Пан Берч повідомив про намір узяти на себе фінансування перепідготовки українських кадрів аграрного сектору в Німеччині та інші найближчі плани. «Сіменс» прийшов в Україну, коли вона потребує цього найбільше, і пропонує нести разом увесь тягар економічних труднощів.

Акція протесту на «Червоній зірці»

Зранку 8 грудня робітники ряду цехів Кіровоградськоговиробничо-торговельного об'єднання «Червона зірка» роботу не розпочинали. Натомість відрядили своїх делегатів у профком підприємства з вимогами добитися від адміністрації значного підвищення заробітної плати у зв'язку з обвальним підвищенням цін. Ухвалено рішення запросити на підприємство представника Президента в області М.Сухомлина та надіслано до Києва телеграму з вимогами негайного зупинення обвального зростання цін і проведення референдуму про довіру Президенту України.

Треба рятувати популяцію

Такою була реакція члена Центрального Проводу Руху, доктора економічних наук, професора В.Черняка на підвищення цін. Ця акція, підкреслив він, здійснена командно-адміністративним шляхом і в умовах тотального монополізму не має нічого спільного з ринком. Небажання і невміння здійснювати реформи - основна причина катастрофічного стану економіки. В результаті злочинної економічної політики, вважає професор Черняк, загроза нависла над українською популяцією, яку все міцніше стискують лещата безпрецедентного зубожіння. Потрібно зарплатню, пенсії та стипендії привести у відповідність із цінами і ввести в дію механізм їх щомісячної індексації.

5 з'їзд НРУ розпочав роботу

Сьогодні о 10 годині розпочинає свою роботу 5 з'їзд Народного руху України. На з'їзді виступить із звітною доповіддю голова НРУ В.Чорновіл, будуть обговорені проблеми майбутніх виборів до Верховної Ради, співробітництва з іншими демократичними партіями і рухами. В. Чорновіл сказав на прес-конференції, присвяченій з'їздові, що демократичні партії створили постійно діючу нараду, до якої увійшли представники НРУ, ПДВУ, ДемПУ, ХДПУ, інші організації. Список відкритий для приєднання.

Блокаду прорвано

Після ігнорування чернігівськими поліграфістами рішення обласного суду про визнання їх страйку незаконним, на 47 день невиходу в світ 17 газет захистив інтереси передплатників... наряд міліції: страйкарі не були пропущені в друкарню. Здоровий глузд, здається, переміг: понад 80 друкарів, інженерно-технічних працівників на чолі з головою страйккому І.Семенюком приступили до роботи.

Презентації

НЕВІДОМЕ ПРО НЕВІДОМЕ

Хто-хто, а журналісти знають: то раніше називалося «п'янка», а нині це «презентація». Але з'ясовується, що й сьогодні ще можливе повернення до первісного значення цього слова: на презентації її господарі мають подарувати присутнім себе, свої доробки, а не просто засвідчити свої фінансові потенції (чи імпотенції).

Сталося це на презентації Національної кінематеки України, створеної за рішенням уряду у вересні минулого року на базі студії «Київнаукфільм». Можливо, тому, що було багато непотрібних і різних неприємних розмов щодо цього створення, працівники кінематеки не презентувалися раніше, а рік наполегливо працювали і змогли зняти 144 короткометражні науково-пізнавальні фільми. 108 з них — це серія «Невідома Україна. Нариси нашої історії», це по 12 фільмів знято з історії лікувальної справи в Україні, з історії українського війська і з правничих проблем.

Генеральний директор Національної кінематеки Володимир Шмотолоха скромно зауважив, що творці кінофільмів у роботі «використали всю гаму кіномов». А затим повному залові Будинку кіно показали 7 кінофільмів, і я зрозумів дві речі.

По-перше, і в нормальному житті справді є місце для подвигу. Наприклад, творчому, і нехай мене хто завгодно звинувачує у штампах. Бо одна річ — кинутися на амбразуру, друга — просити на виробництво фільмів їхню кошторисну вартість у сумі 720 мільйонів купонів, одержати 70 відсотків і зняти фільмову програму цілком. При цьому зберегти творчий колектив (фільми знімали 68 режисерів і близько 50 операторів), зняти не тільки готові до масового показу чи в кінотеатрах, чи по ТБ, а й залучити до роботи справжніх зірок, зокрема Богдана Ступку, який на презентації зізнався, що й він нарешті «догрався» до ролі гетьмана Мазепи.

По-друге, серіал «Невідома Україна» — це високий клас не тільки в професіональному плані. Він — свідчення того, що історії України ми справді не знаємо. Але автори й тут знайшли, як на мене, світоглядну золоту середину: вони показували історію, а не служанку чиїхось ідеологічних забаганок, старих міфів чи термінових методологічних перелицювань. Головна ідея серіалу — Україна була, є і буде, якщо українці виявляться гідними такої честі і місії.

А ще я зрозумів, що замовники кінематеки — українські силові міністерства, держкомітети — одержать чудову продукцію світоглядного гатунку і мають зрозуміти, що криза передусім ударить (і б'є) по таких галузях, як робота кінематеки, а отже, потрібна допомога. У всякому разі хотілося б, щоб кінематеці хоча б не заважали, а хлопці (і дівчата) раду собі дадуть.

Володимир СКАНЯ.

Подробиці

ПІДПРИЄМЦІВ БЛАГОСЛОВИВ ПРЕЗИДЕНТ

На розширеному засіданні правління Союзу незалежних підприємців було розглянуто питання участі СНП у реалізації не використаних цьогорічних квот на експортну продукцію за міждержавними угодами і протоколами, а також участі структур СНП у формуванні і виконанні міждержавних програм і протоколів на наступний рік. На пропозиціях з конкретних програм поставив візу Президент Л. Кравчук, давши вказівку урядові (і конкретно Ю. Звягільському, Л. Корнієнку) врахувати пропозиції СНП у формуванні плану наступного року.

Програми СНП включають: забезпечення нафтопродуктами сільського господарства, давальницькою сировиною українських підприємств (кольорові метали, нафта, газ, бавовна тощо), обладнанням, продуктами харчування, медикаментами. СНП візьме участь у поставках продукції за клірингом у межах СНД, узгодженою з Держкомресурсів номенклатурою, а також у виконанні державних програм структурної перебудови екології (очищення Дніпра).

Структури СНП приступили до конкретизації програм.

Костянтин ПАРИШКУРА.

Паралелі

СТОЛИЦЯ ЕКОНОМИТЬ

Енергетична криза змушує рахувати кіловати. Київська державна адміністрація розпорядилася закінчувати робочий день разом із світловим — о 16-й годині 175 підприємствам, організаціям, міністерствам і відомствам міста з повним припиненням електроспоживання після цієї години. Промислові підприємства переходять на новий графік вихідних. Колективи Мінського і Подільського районів відпочиватимуть у понеділок і вівторок, Печерського, Ленінградського і Шевченківського — у вівторок і середу, Радянського, Жовтневого, Залізничного і Московського — у середу і четвер, а Дніпровський, Ватутінський, Дарницький, Харківський — у четвер і п'ятницю.

У місті повністю відключаються архітектурно-декоративна підсвітка будинків, пам'ятників, наполовину — освітлення парків і скверів, а після дев'ятої вечора і вулиць. Як повідомили у міській державній адміністрації, такий суворий режим економії електроенергії дозволить заощадити її приблизно третину.

Валентина ПИСАНСЬКА

І БУДЕ СТРУМ!

Зважаючи на енергетичну скруту, в якій опинилася столиця України, «Енергобанк» виділив для потреб «Київенерго» 500 тисяч доларів. Кредит за нинішнього економічного і фінансового становища майже символічний — не більш як 3 відсотки річних. Добре було б, якби «Енергобанк» наслідували інші, адже для того, щоб забезпечити Київ електроенергією хоча б до весни, потрібно закупити мазуту на 30 мільйонів доларів.

Коротко

НАШІ УГОРЦІ — БЕЗ ГАЗЕТИ

Припинено випуск єдиної в Україні угромовної газети — «Карпаті ігоз со» («Карпатське слово правди»). Причина — відсутність паперу та коштів на його придбання. Один із засновників — обласна Рада народних депутатів — готова виділити ще 15 мільйонів карбованців. Але їх вистачить хіба що на виплату працівникам допомоги у зв'язку з вимушеною відпусткою. Другий засновник — товариство угорської культури Закарпаття, що теж не в змозі фінансово підтримати газету, звернулось за допомогою до Міністерства України у справах національних меншин та міграції.

Микола ГОРВАТ.

Ужгород.

ГОРИМО, БРАТЦІ!

Буковину потрясло кілька аварій та пожеж, які завдали астрономічних збитків народному господарству. Але це ще не все — від біди потерпіли сотні людей, деякі з них розпрощалися з життям.

У райцентрі Сторожинець злетіла в повітря котельня маслосирзаводу. Причина — користування сурогатами нафтопродуктів.

Необережність спричинила сильну пожежу на Берегометському лісокомбінаті — спалахнула тирса.

Через несправність димаря зник з лиця землі швейний цех колгоспу «Прогрес» Новоселицького району.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Право

Фундація без політичного забарвлення

Півтора року у нашій країні діє Українська правнича фундація (УПФ), що об'єднала юристів, які служать професії, а не політиці. Це громадське об'єднання, мета якого — сприяти незалежній державі у здійсненні правничих реформ, ринкових перетворень у галузі правової системи. І хоч до тих часів, коли Україна житиме за принципами верховенства права, а юрист стане незалежним від держави, ще треба дожити, фундація, очолювана народним депутатом Сергієм Головатим, намагається впливати на прискорення цих процесів.

І хоч держава не сприяє діяльності УПФ, проте, як заявив Сергій Головатий на спільному засіданні вітчизняних і зарубіжних опікунів, що відбулося в кінці листопада, це неполітичне утворення має чималі досягнення.

Це, зокрема, створення спеціалізованої юридичної бібліотеки, де будуть зібрані вітчизняні та зарубіжні періодичні видання, яких не має жодна книгозбірня України. Цілеспрямовано реалізуються інші програми — проведення конференцій і симпозіумів, створення Центру правових студій разом з Університетом «Києво-Могилянська академія», кодифікації законів, видання журналу, юридичних словників.

Фінансуватиме програми Інститут Карла Попера, а за використанням коштів спостерігають європейські структури Фонду Джорджа Сороса.

Цікаво, що, як відзначили керівники фундації, у наступних виборах вона участі не братиме, хоч експертну оцінку Закону про вибори УПФ зробила, що однак особливо не вплинуло на його розробку. Закон, на думку Сергія Головатого, консервативніший за той, що за ним обирався до Верховної Ради він сам.

Проте один з опікунів фундації Андрій Єнкало заявив журналістам, що він загалом задоволений діяльністю правничої фундації в Україні.

Валентина ПОЛІЩУК.

Щось новеньке

Займайте чергу, красуні!

В обласному краєзнавчому музеї Рівного відкрилася виставка «Поліський бурштин». Тут представлена продукція недавно створеного підприємства «Укрбурштин», яке розпочало промисловий видобуток і обробку «сонячного каменю». Нарешті цінні поклади, знайдені досить давно біля селища Клесів Сарненського району, почали давати реальну віддачу.

На виставці представлені шматки натурального бурштину, ювелірні прикраси — сережки, браслети, кулони, намисто.

Поліський бурштин, як свідчать фахівці, за якістю, гамою кольорів не поступається перед прибалтійським, з якого, як відомо, виготовлена знаменита «янтарна кімната».

Підприємство закуповує новітнє імпортне обладнання, що дасть йому можливість у майбутньому довести видобуток бурштину до п'яти тонн на рік. Значно розширяться асортимент виробів. Будуть відкриті фірмові магазини у Рівному та Києві.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Представляємо дипломатичний корпус в Україні

«Є ХОРОШІ ПЕРСПЕКТИВИ»

З досьє «Голосу України»

Іон Бистреану, Надзвичайний та Повноважний Посол Румунії в Україні з червня ц.р. Народився в 1942 році. Закінчив філологічний факультет та інститут міжнародних відносин. На дипломатичній роботі з 1968 року. Працював у посольствах Румунії у Москві, Афінах. Був тимчасовим повіреним у справах Румунії на Кіпрі та в Республіці Молдова. Розмовляє російською, французькою, англійською.

— Як Вам працюється в Києві?

— Мені доводиться зустрічатися з різними і дуже цікавими особистостями вашої країни. Треба розв'язувати безліч проблем, та я не нарікаю. Люди — люб'язні, професіональні. Отож можу сказати, що працюю з великим оптимізмом.

— Що, на вашу думку, є пріоритетним у румуно-українських відносинах? Які їхні стан та перспективи?

— Румунія й Україна — сусіди. Проте нам здається, що це географічне сусідство вимагає від обох країн багато чого. Нам треба бути не просто сусідами, а сусідами, які дуже добре знають і поважають один одного.

Виходячи з цього, на мій погляд, у румуно-українських відносинах є багато пріоритетів, бо ми будуємо їх, якщо можна так сказати, починаючи з «нуля».

Моя країна вітала проголошення незалежності України і встановила дипломатичні відносини з новою суверенною українською державою. Відбулися контакти на рівні глав держав, обміни візитами парламентських делегацій, міністрів закордонних справ та керівників інших відомств, а також по неурядовій лінії. Було підписано угоди про торгово-економічні відносини та науково-технічне співробітництво, консульську конвенцію, угоду про співробітництво в галузі культури, науки та освіти, інші міжурядові, а також міжвідомчі галузеві угоди. Багато інших таких правових інструментів взаємодії уже парафовано або вони перебувають в процесі узгодження. Основним завданням у цій справі нині є прискорення процесу узгодження та підписання цих угод і конвенцій, з тим щоб румуно-українські відносини в усіх галузях увійшли в нормальне русло свого розвитку на користь наших країн і народів.

Іншим дуже важливим пріоритетом є розвиток економічного, технологічного та наукового співробітництва й кооперування.

Участь Румунії у будівництві Криворізького збагачувального комбінату, як і інші форми співробітництва економічних суб'єктів наших країн, накопичений у цій справі досвід уже є початковими передумовами для подальшого партнерства. До цього нас спонукають широкі перспективи двосторонього і багатостороннього співробітництва в зоні причорноморських держав або на трансконтинентальній європейській блакитній магістралі — річці Дунай.

Певна річ, необхідно заохочувати і обсяг двостороннього обміну товарами, який поки що набагато менший від потенціалу і можливостей наших країн.

Такі відносини, побудовані в дусі взаєморозуміння та довіри між двома добрими сусідами, є і важливим чинником, що сприяє стабільності, миру й безпеці в нашому регіоні.

— Як Ви оцінюєте становище румунської національної меншини в Україні?

— По-перше, після століть імперської політики в останні два-три роки вони відчувають, що можуть бути рівними з іншими громадянами. Румунська національна меншина в Україні — це корінне населення. Їхні предки жили тут з давніх давен.

Як я зрозумів, ваші закони не містять дискримінації румунської меншини. І я сподіваюсь, що в міру консолідації української держави права румунської нацменшини будуть повністю гарантовані й визнані. Коли ми оцінюємо стан речей, то виходимо з необхідності сумлінного дотримання загальновизнаних норм права. Це, звичайно, передбачає лояльність даних осіб до держави, громадянами якої вони є, поважання її законів.

Мені здається, що в оцінці стану речей нам разом слід уникати перебільшення окремих аспектів, небажаних емоцій, необгрунтованих підозр. Одне слово, обговорювати все з почуттям взаємної довіри.

Виходячи з цього, гадаю, що було б корисно в рамках взаємних консультацій обговорити й питання про забезпечення на рівні міжнародних стандартів і загальноприйнятих норм прав осіб, які належать до румунської меншини в Україні, і, відповідно, української меншини в Румунії, включаючи й можливості практичного співробітництва в цій справі.

— Будьте ласкаві, кілька слів про себе, сім'ю, хобі, як проводите дозвілля.

— У мене двоє дітей. Вони — в Румунії. Син уже закінчив інститут і працює. Дочка — студентка четвертого курсу політехнічного інституту. Ми з дружиною намагаємося «відкрити» для себе Київ — визначні пам'ятки, музеї, риси, характер українського народу. Мені хотілося б побувати і в інших містах вашої чудової і цікавої країни. Та це — у найближчому майбутньому.

— Дякую за розмову.

Інтерв'ю провів Володимир САВЦОВ.

З «гарячих» точок

І Президент йому — не указ

Перший раунд переговорів щодо Придністров'я взагалі й переговорами не назвеш. Сторони, а їх тепер три — включаючи групу експертів з Росії — знову підтвердили свої попередні позиції. Тирасполь заявив про своє можливе об'єднання з Молдовою тільки на основі конфедерації. Кишинів каже, що такі умови незаперечні, бо його згода надати регіону широкі повноваження не сумісні з наявністю в останньому власної армії, Конституції і т.ін. Росія, в особі офіційного представника Президента Єльцина М.Медведєва, висловила намір зблизити полярні точки зору.

За одержаною інформацією, молдовська делегація вмовляла придністровські власті ввести у них на території лей. У відповідь пролунала категорична відмова. За словами Медведєва, питання про спільну грошову одиницю може бути вирішено лише в разі підписання документів про розмежування повноважень між центральними властями республіки та придністровським регіоном.

Спроби представника Президента Росії зустрітися з командувачем 14-ї російської армії в Тирасполі успіхом не увінчалися. О.Лебедь прийняти його відмовився. Командувач, як завжди, непередбачуваний.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

ЯК ХДПУ БАЧИТЬ РОСІЙСЬКІ ПОДІЇ

Прогнози

Майбутні парламентські вибори в Росії цікавлять не тільки російських політиків. Християнсько-демократична партія України (ХДПУ) підготувала свій прогноз щодо майбутніх парламентських виборів у сусідів. В ньому, зокрема, зазначено, що Партія російської єдності і згоди (ПРЄЗ) на чолі з С.Шахраєм використовує суперечності Москви і регіональних столиць, а отже, політичний центр переміщується в російські регіони.

Шахрай і його команда мають шанси коли не на більшість, то на солідне представництво в парламенті. Вони можуть навіть відібрати значну кількість голосів у блоку «Вибір Росії», якому погану послугу може зробити імідж Гайдара, особливо для мас знедолених людей, для котрих він став символом краху їхніх життєвих надій. Навряд чи чекає тріумф А.Вольського з його «псевдоцентристами», хоча цілком пристойну кількість місць вони отримають завдяки фінансово-організаційним можливостям директорату ВПК і нафтогазового комплексу. Досить скромними будуть здобутки інших центристів неєльцинського напряму. Червоно-коричневі надто деморалізовані подіями жовтня 1993 року, щоб розраховувати на великий успіх; хоча дуже помітну й згуртовану опозицію в парламенті матимуть. Збереже свої позиції ексцентрик від політики Жириновський. Загалом якоїсь яскравої гегемонії після виборів у парламенті Росії не спостерігатиметься.

А далі ХДПУ робить висновок, який стосується нашої держави: «На жаль, принципових відмінностей у ставленні до України між російськими демократами і націонал-шовіністами немає. І ті, і ті сприймають незалежність України як абсурд, протиприродне явище і особисту образу. Хоча прояви це має різні — через відмінність в освіті, інтелекті і вихованні». Отак. На жаль, протилежне баченя ситуації треба доводити конкретними справами...

Вл. інф.

Співробітництво

ДОПОМАГАЮТЬ РОЗЗБРОЮВАТИСЯ

8 грудня Надзвичайний і Повноважний Посол ФРН в Україні Александер Арно передав заступникові міністра закордонних справ нашої країни Борису Тарасюку комп'ютерні системи на суму 50- тисяч німецьких марок, які використовуватимуться управлінням контролю над озброєнням та роззброєнням українського зовнішньополітичного відомства.

Цей захід відбувся у рамках допомоги німецького федерального уряду Україні в галузі роззброєння. Німецька сторона сподівається, що це буде істотним внеском у швидке та спрощене виконання Договору про звичайні збройні сили в Європі від 1990 року та Віденського документа 1990 — 1992 років. Федеральний уряд готовий надати допомогу Україні в галузі ядерного роззброєння. Зокрема, нині розглядається проект знищення високотоксичного рідкого пального для ракет СС-19 за значної фінансової підтримки Німеччини.

Експрес-інформація

І Єльцин — за «енергійний вплив»

«Я сподіваюсь, що міжнародне співтовариство, Європейський союз, Сполучені Штати енергійніше впливатимуть на Україну, вимагаючи від неї виконання взятих зобов'язань». Таку заяву щодо проблеми ядерної зброї, розташованої на українській землі, зробив Президент РФ Б.Єльцин, перебуваючи з офіційним візитом в Брюсселі. Ні в кого, мабуть, не виникає сумніву в тому, що у дипломатичній мові слово «вплив» є прямим синонімом слова «тиск».

Готові разом шукати інші шляхи

Білоруський парламент звернувся до Верховної Ради України з проханням переглянути рішення щодо продовження дії Чорнобильської АЕС. Парламентарі Білорусі закликали своїх українських колег уважно проаналізувати всі можливі наслідки прийнятої постанови, провести спільні консультації з парламентаріями і вченими держав, які потерпіли від чорнобильського лиха. У зверненні говориться, що трагедія не повинна повторитися, тому треба разом шукати якесь вирішення долі Чорнобильської АЕС.

Захисники порядку знайшли спільну мову

Закінчився офіційний візит до Австрії делегації МВС України, передбачений протоколом про співробітництво між міністерствами двох країн на 1993 рік. Під час зустрічей з представниками МВС Австрії обговорено широке коло питань нинішньої кримінальної обстановки, боротьби з організованою злочинністю, розповсюдженням наркотиків, спільної роботи з розшуку вкрадених у західноєвропейських країнах автотранспортних засобів. Окремо йшлося про утворення в Києві бюро «Інтерполу». Сторони узгодили пункти протоколу про співробітництво на 1994 рік, підписання якого передбачається наприкінці грудня.

Поставив крапку над «і»?

Питання прийому до НАТО нових членів і складання переліку країн, які матимуть доступ до цієї організації, це надзвичайно складна справа, заявив міністр оборони США Л.Еспін перед відльотом до Брюсселя на зустріч глав оборонних відомств держав Північно-Атлантичного блоку. На його думку, нині дуже важко визначити ту лінію в Європі, яка замінить кордон «залізної завіси». Він також підкреслив, що НАТО не діятиме нині проти Росії.

Туреччина вважає російську миротворчість незаконною

Миротворчі дії російських військ на постсоюзному просторі не мають міжнародної законності, вважає МЗС Туреччини. Турецький представник на засіданні Ради Міністрів НБСЄ заявив, що сама вимога Росії про узаконення і фінансування її підрозділів у Таджикистані, Грузії й Молдові говорить про те, що її діяльність там незаконна з міжнародної точки зору.

Повернення через роки

У приміщенні українського посольства в Москві роботами Леоніда Хорошкевича відкрився цикл виставок «Україна очима російських художників». Митець у 30-ті роки жив на Полтавщині і породнився з цією землею та її людьми. Напевне, тому його пейзажні полотна є маленьким відкриттям життя українських селян того часу. Вже після війни чиновники з московської організації художників заборонили експонувати роботи Л.Хорошкевича, бо вони, на їхню думку, були несумісні з «соціалістичним реалізмом». Відкриття цієї не найбільшої виставки стало значною подією в культурному житті російської столиці.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Колонка власкора

По газ — до вибою

Вкладайте кошти у видобуток газу з шахт! — з таким закликом звернувся до підприємців і всього населення області головний геолог державного підприємства «Луганськгеологія» Олександр Овчаренко. За його словами, це не тільки даватиме акціонерам високі прибутки, а й на дві третини задовольнятиме потреби регіону в газі. Запаси вільного газу на Луганщині сягають 20—25 мільярдів кубометрів. Великі перспективи тут має також видобуток золота, срібла, фосфоритових руд.

Спеціальна стипендія

На клопотання комітету у справах молоді та студентського профкому Донбаського гірничо- металургійного інституту Алчевський міськвиконком встановив на навчальний рік спеціальну стипендію студентам-сиротам і сім'ям з дітьми, котрі мешкають у студентських гуртожитках. За кошти, виділені адміністрацією та студпрофкомом, такі студенти снідають, обідають і вечеряють у їдальні інституту.

Дике поле відміняється?

Відома назва «Дике поле» за будь-яких часів не підходила території сучасної Луганщини, бо тут ніколи не було безлюддя — про це свідчать результати останніх археологічних розкопок. З ними ознайомились учасники міжнародної зустрічі археологів України, Росії та Молдови. Організував зустріч Інститут археології Академії наук України.

Тут підійшов фермер і сказав...

Злодії вкрали всю відео- та радіоапаратуру в середній школі у радгоспі «Новий Айдар». Учителі, переконавшись у безсиллі міліції, звернулися до керівництва господарства: допоможіть придбати нову апаратуру. Та відповідь була — нема коштів.

... До школи прийшов місцевий фермер Василь Неженець і запропонував власні гроші. І в школі знову засвітилися голубі екрани. До речі, Неженець фінансував також районну футбольну команду, випуск поетичної збірки місцевих авторів. Принагідно зазначимо, що в області середня площа земельної ділянки фермерського господарства — 33 гектари, а в цілому по Україні — 20 гектарів.

300 рублів за купон

Саме стільки дають за наш карбованець у російському місті Гуково Ростовської області, що поряд зі Свердловськом Луганської області. Секрет у тому, що міська рада ветеранів війни та об'єднання «Агрокомплекс» ставлять на українських карбованцевих купюрах власні штампи, печатки і в такий спосіб перетворюють їх на білети своєї «Лотереї-600». В ній розігрують пральні машини, холодильники, грошові виграші. Коротше кажучи, практичні люди. Адже на білети потрібен папір — а він страшенно дорогий, поліграфічні послуги теж. Купони — майже готові білети.

Сторожі є, дверей нема

Ніяк не можуть будівельники здати під ключ будинок № 2 у кварталі Сонячний у Краснодоні: то того нема, то іншого. Цьому «сприяють» злодії — роблять нічні набіги на довгобуд. За місяць тільки з четвертого незаселеного блоку-секції викрадено 26 дверей та вікно. Сторожі тут є, але їх змушують мовчати — погрозами чи могоричем. Щоправда, платня у сторожа — 50 тисяч карбованців за місяць. Ті ж, хто береться надійно охороняти будови, вимагають 50 тисяч карбованців за добу. Будівельники від таких послуг відмовляються — дорого. Втім, варто б узятися за арифметику: що ж дорожче?..

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганська область.

НЕ ДИКТАТ, А КОНТРОЛЬ

Економічні кризи, які перманентно виникають, викликані не в останню чергу неефективністю існуючої системи управління господарськими процесами на державному рівні. Усунення свого часу одних механізмів, яке пройшло під гаслом злому командно-адміністративної системи, і відсутність інших, які мали прийти на зміну так званих ринкових, теоретична плутанина з цього питання закономірно призвели до хаосу в економіці. Коли дія адміністративних важелів ослабла, підприємства-монополісти (а їх більшість) відповідно до законів товарно-грошового обороту (закону максимального прибутку) підняли ціни і почали грабування споживачів. Тобто взяли курс на незаконно високі (з точки зору здорової конкуренції виробників) прибутки. Прорахунки у виборі стратегії економічного розвитку українського суспільства (ідея вільного ринку з мінімальним втручанням держави у господарські справи) не дали можливості компетентним державним структурам, які наділені вищою владою, своєчасно внести необхідні корективи в правовий режим функціонування господарських суб'єктів.

З другого боку, новостворені на приватних засадах суб'єкти підприємництва теж, підкоряючись дії економічних законів, зробили свій внесок у розкручення цінової спіралі і розбалансування споживчого ринку. Міцно закріпившись серед усіх сфер діяльності на посередницькій, — і ставши також монополістами, вони займалися виключно продажем і перепродажем товарів, часто-густо виготовлених на держпідприємствах України, одержуючи при цьому спекулятивні прибутки. Держава в даному випадку теж не зреагувала відповідно на неправомірні (з точки зору інтересів всього суспільства) дії підприємницьких структур. Існуюча система заохочення вкладення коштів господарських суб'єктів, в тому числі тих, які діють на приватних засадах у сфері виробництва (а не у сфері обігу — як це робиться) недостатньо ефективна і прийнятна для потенційних інвесторів. Таким чином, функціонування суб'єктів підприємництва як державного, так і приватного секторів економіки України протягом двох років засвідчило неспроможність органів виконавчої влади — системи управління — опанувати ситуацією і керувати економічною розбудовою держави. Серед причин, які викликали подібний стан, можна назвати такі:

Перша. Це відсутність стратегії економічного розвитку суспільства, адекватної його історичним і соціальним умовам. Майже з самого початку реформування господарського механізму було обрано курс на побудову ринкової економіки з мінімальною участю держави. Остання в основному мала створити лише законодавчі передумови її функціонування, а головна роль рушія економічного розвитку відводилась приватному інтересу. І він відповідно до економічних законів рушив саме в сферу, яка давала максимальний прибуток при мінімальних витратах, тобто в сферу посередницьких (в широкому розумінні) відносин. Державні підприємства, в свою чергу, скориставшись відсутністю державного (відомчого) контролю над ними, теж почали підвищувати свою рентабільність (за рахунок підвищення цін) і скорочувати випуск товарів. Внаслідок таких дій зазначених двох основних видів суб'єктів господарювання (комерційних і державних) почали рости ціни і скорочуватись промислове виробництво, росла інфляція і біднішала переважна більшість населення України. І все відбувалося за невтручання держави під галас про відмову від командно-адміністративної системи і впровадження ринкових відносин (заради справедливості слід зазначити, що з приходом уряду Л. Кучми ситуація почала виправлятися, але часу для проведення активної політики залишилось вже обмаль).

Другою причиною неефективності системи управління був брак політичної волі в діях органів виконавчої влади. Не дивлячись на їх дезорієнтацію внаслідок економічних і організаційних криз, вони не сповна використали навіть ті невеликі можливості, які мали в межах наявних повноважень. Так, не було проведено демонополізації народного господарства, хоча відповідний закон був прийнятий ще 18 лютого 1992 року. Укази Президента України «Про комерціалізацію діяльності підприємств і організацій сфери послуг» від 18 квітня 1992 року і «Про комерціалізацію державної торгівлі і громадського харчування» від 31 січня 1992 року теж до цих пір не виконані в повному обсязі. А це саме та боротьба з монополізмом, яка, будучи вчасно проведена, могла стабілізувати економічне становище, а, отже, зменшити соціальні втрати при переході до ринку.

Серед інших чинників, які негативно вплинули на стан економіки, можна назвати ще такий, як нестабільне законодавство, тобто відсутність правоприємності положень нормативних актів. Постійні зміни в так званих «правилах гри» для комерційних агентів, діючих на ринку, не давали їм можливості пристосуватися до умов господарювання, планувати свою діяльність на перспективу. А звідси і відповідний характер їх поведінки — максимальна експлуатація діючого обладнання, відсутність вкладень в капітальне будівництво, тобто життя за принципом: після мене хоч потоп. До речі, саме відсутністю постійних стабільних правових норм, регулюючих поведінку підприємницьких структур, пояснюють свою низьку активність в Україні іноземні інвестори.

Таким чином, як бачимо, при переході від одного стану економіки (на адміністративних засадах) до іншого — принципово нового (ринкового) і відповідної трансформації системи управління були зроблені помилки що об'єктивного, що суб'єктивного характеру. Які ж, у цьому зв'язку, висновки?

По-перше, треба взяти під контроль розвиток ситуації в економіці тобто те, що намагався зробити уряд Леоніда Кучми. При цьому застосовувати й економічні, й адміністративні важелі. Останні повинні бути задіяні в разі потреби в повному обсязі виходячи з того, що сама держава, її органи задають базові умови, параметри функціонування господарських суб'єктів. Прикладом тут можуть виступати дії органів управління Китаю щодо впровадження ринкових відносин, де шляхом застосування жорстких централізованих заходів досягнуто значного зростання економіки, і в першу чергу в її приватному секторі. Для досягнення мети — керованості економіки необхідно терміново прийняти Закон України «Про Кабінет міністрів України», де відповідні повноваження уряду повинні знайти своє повне відображення.

По-друге, потрібно оперативно провести демонополізацію і приватизацію державних підприємств за допомогою примусового поділу і подальшого акціонування.

По-третє, знайти форми узгодження(в тому числі і організаційні) повноважень Кабінету Міністрів України та Національного банку України щодо питань фінансово-кредитної політики (розмір кредитного проценту, валютний курс і т. ін.).

По-четверте, розробити механізм правозастосування таких важливих для ринкової економіки законів України, як «Про цінні папери і фондову біржу», «Про заставу», «Про банкрутство» і ряд інших.

Взагалі слід сказати, що правова інфраструктура існування ринкової економіки в Україні більш-менш створена (не торкаючись при цьому теми якості законів, їх повноти, узгодженості). Головна проблема полягає в адекватному їх правозастосуванні і зміні відносин власності в державному секторі економіки.

Олександр БОГІНИЧ,
науковий співробітник Інституту держави і права АН України, кандидат юридичних наук.

«Рушниця», що сіє життя

На обласній виставці взірців продукції, випуск якої опанували новоутворені підприємницькі структури, я побачив людину, що тримала на плечі якусь загадкову трубу з гострим наконечником, дуже схожу на гранатомет. Відвідувачі все допитувалися її власника, яка з неї користь. Неговіркий Степан Іванович Петращук цього разу не шкодував слів, аби донести людям квінтесенцію свого задуму. Прискіпливим показував «рушницю» в дії.

Степана Івановича до творчості спонукали мозолі, якими його шкарубкі руки постійно були всипані через висаджування молодої порослі смерічок, буків, дубків, грабчуків. Загалом це заняття не з важких, але в Карпатах, де саджанці треба закладати в найнеспідіваніших місцях, — вкрай виснажливе, майже каторжне.

Взимку, коли лісівник не дуже переобтяжений роботою, Степан Іванович обіклався інструментами, понаносив до хати всякого залізяччя й почав пиляти, клепати, тоді знову ламати. До весни таки витворив щось схоже до гранатомета. Оте «щось» показав згодом членам своєї бригади. І бувалі в бувальцях гуцули йойкнули від здивування.

А придумав Степан Іванович ручну сівалку для висівання зеренець лісових культур. Пристрій синхронно виконує кілька операцій: наконечником пробиває грунт, за цим насінини викидаються в лунку, причому у дозованій кількості, відтак прикриваються землею. Одне слово, і це згодом визнають фахівці, зробив чоловік у сівництві маленьку революцію. Проста на вигляд «рушниця» дає змогу обминути тривалий процес вирощування саджанців у «шкілках».

Але далі одного експериментального зразка «революція» не пішла. На вищих щаблях лісівничої ієрархії винахід (до речі, запатентований) знехтували — ніхто не хотів себе обтяжувати клопотами. Тим часом сотні буковинських лісівників продовжують дідівським методом, на мозолях і поті відроджувати вирубані лісові масиви.

Кілька років ходить Степан Іванович зі своєю диворушницею кабінетами з єдиним проханням: дайте їй роботу, не мордуйте гуцулів! Але над ним лише підсміюються, мовляв, багато хоче дивак. Стукав він і в двері керівників деяких буковинських промислових підприємств, благаючи запустити новинку в серійне виробництво. І там його не почули.

Але ж на чернівецьких консерваторах не замикається світ. Переконаний, що знайдуться в Україні ділові люди, які зголосяться допомогти винахідникові. Ось його адреса: Чернівецька область, Путильський район, село Усть-Путила, Степан Іванович Петращук. Можна писати й на чернівецький корпункт «Голосу України».

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.

У Харкові пройшла міжнародна виставка «Конверсія і охорона здоров'я». На ній представлено продукцію харківських оборонних підприємств і фармацевтичне обладнання фірм України, США, Німеччини, Голландії, Югославії, Чехії, Словаччини, Іспанії та Росії.

На знімку Гліба ГАРАНИЧА (Укрінформ): продукція Харківського велозаводу.

АУКЦІОНИ З ГАРАНТІЄЮ

вирішив влаштовувати Дніпропетровськ, сподіваючись у такий спосіб привернути до себе симпатії підприємців, у яких завелися гроші і є бажання ними вигідно розпорядитися

Час щось робити. З цим згодні всі. Але що?..

Ось депутати Дніпропетровської міськради із запалом обговорювали програму приватизації об'єктів комунальної власності. Декотрі — за негайне роздержавлення, декотрі — «кінчай розпродувати місто». Ледь вдалося «проштовхнути» бідолашну програму, причепивши до неї й перелік «точок», яким найближчим часом нібито не уникнути приватизації.

Та буквально через день відбувся довгожданий аукціон з продажу кількох магазинів і пивбарів. Тривав він приблизно двадцять хвилин. Тільки кафе та торговельний комплекс пішли з молотка. На решту, в тому числі на ласий шматок — триповерхову лазню в центрі міста, покупців не знайшлося. Виходить, розпродаж, яким лякали земляків окремі депутати, насправді Дніпропетровську не загрожує. Чи тут якась інша причина?

Схоже, що інша. Так принаймні твердять виконувач обов'язків заступника голови міськради Сергій Шевченко і депутат Олександр Рябченко, який двічі голова — ще й депутатської комісії з приватизації і правління муніципального банку. Останній є фінансовим гарантом цієї приватизації. Обидва радять зачекати передноворічного аукціону. Буде, мовляв, навпаки. Навіть б'ються об заклад, що покупці налетять, як бджоли на мед.

— Наш оптимістичний прогноз не на порожньому місці, — докидають. — То досі було порожнє...

Люди, у яких завелися гроші і з'явилося бажання з вигодою ними розпорядитися, є, та ось, з'ясовується, ризикувати їм боязко. Наше ж бо законодавство щодо цього укладене наче для тієї бабусі, котра уміє надвоє ворожити. А що вже найдрібніший чиновничок-бюрократ має простір привільно правити своє, як йому забагнеться, то про це й казати не треба.

Є речі й прозаїчніші. Теперішні об'єкти комунальної власності колись називалися об'єктами соціальної сфери і будувалися переважно вольовими методами. Багацько з них сьогодні висять наче в повітрі, бо без... узаконеного надання земельних ділянок. Придбали ви крамницю, радієте, мов дитя, а через день вас як обухом по голові: гаразд, крамниця ваша, та приберіть її звідси, бо земля, на якій стоїть, — не ваша. Спробуйте довести протилежне — року не вистачить, зате переконаєтеся, що в дантовому пеклі не дев'ять кіл, а багато більше.

А інженерні комунікації? Потім з'ясується, що труби підведено від сусіднього заводу, і він вас відчикрижить оком не моргнувши. Скаржтеся хоч в ООН — допомагає, як мертвому припарки...

Ось чому Дніпропетровська міськрада віднині й вирішила реалізовувати ідею договорів про гарантії, які укладатиме з новими власниками тих чи інших об'єктів, разом з актами купівлі-продажу. Це буде два обов'язкові і нероздільні документи.

Принцип «продав — і з очей геть» тепер не проходитиме. Волію чи від новоспечених приватників обумовленого характеру використання купленого, міська влада юридично зарічеться не чинити нічого з того, що заважало б підприємцям розгортати діяльність. Хто не утримається і нашкодить, муситиме відшкодувати збитки. Це по-перше. А по-друге, в питаннях закріплення земельних ділянок, доступу до інженерних мереж, інших комунікацій міськвиконком і зовсім закладає свою честь: погоджується на стягнення в інтересах постраждалих не менше як 50 відсотків втраченого прибутку від «тимчасових незручностей».

Майже схоже на омріяний варіант рівноправності різних форм власності. І на те, що сваліллю доморощених законників настає край. А це, поки що, тільки уві сні може нашим бізнесменам примаритися. Адже міська влада ще й сприятиме приватникам, спокушатиме їх не шкодувати капіталів на реконструкцію та реорганізацію, бо в таких випадках передбачене пільгове оподаткування.

Своїми гарантіями місто сподівається принадити більше багатих покупців. І не марно — підтверджують у Придніпровський товарній біржі, яка й влаштовує аукціони. Генеральний директор біржі Вадим Камеко запевняє, що поміж ділового люду не лише місцевого, а й близьких та дальших областей продаж об'єктів дніпропетровської комунальної власності має неабиякий інтерес. Бо раніше саме такої «дрібнички», як гарантована й захищена приватна діяльність, і не вистачало.

Микола НЕЧИПОРЕНКО

Дніпропетровськ.

Передплата-94

КОНСЕРВАТОР ІЗ КОНСЕРВНОГО

Так назвали розповідь про директора Золотоніського плодоконсервного заводу В. Боня місцеві тележурналісти. А що це не просто гра слів, пересвідчилася, познайомившись із самим Віктором Петровичем. П'ятдесятирічний директор, який замолоду починав на цьому ж підприємстві трактористом, дотримувався в житті трьох твердих принципів: хочеш мати успіх — почни з дисципліни і порядку; будь вимогливий і людяний водночас; краще старі випробувані методи, ніж недосконалі нові.

Кілька цифр: за добу Золотоніський плодоконсервний завод переробляє 160 тонн сировини; за рік випускає 34 мільйони умовних банок; асортимент — 70 найменувань продукції; рентабельність — 50 відсотків.

— Не образилися, Вікторе Петровичу, за «консерватора»?

— А хіба це погане слово? Он в Англії консерватори три століття правлять і всі задоволені.

— Були за кордоном?

— Жодного разу. Хіба що до Тюмені літаю — по пальне.

— Не визнаєте зарубіжного досвіду?

— Навпаки. Тільки нам свого поки що вистачає: маємо такі технології виготовлення концентрованих соків, консервів, що до нас сам «закордон» приїжджає.

— Справді, ваш морквяний чи буряковий сік смачніший за будь-які «джуси»...

— Це й «фірмачі» відразу помітили. Приїжджали до нас дилери зі США, Угорщини, Австрії, Польщі з пропозиціями про співробітництво. Ми подумали-подумали і ... відмовилися.

— Чому? Спільні підприємства — це ж вигідно.

— Кому? «Крутим» хлопцям, щоб без клопоту їздити «за бугор»? Крім деяких винятків, я не бачив користі для держави від усіляких СП. Тому ми жорстко зважили всі «за» і «проти». Й дійшли висновку: нашому заводові це не вигідно. Західні бізнесмени хотіли купувати високоякісну продукцію за безцінь, фасувати в себе у модерновні упаковки і продавати втридорога. Так не піде! Поки що в нас немає європейської тари і маркування (а вона в майбутньому обов'язково буде), але Росія з дорогою душею бере наші консерви й без яскравих етикеток, бо вони — відмінної якості. Огірки, томати, баклажани, перці, кабачки, різноманітні салати дуже до смаку в Сибіру, Тюмені. Як і фруктові соки, джеми, варення, повидла — разом відправляємо сусідам 14 відсотків своєї продукції.

— Та ще стільки, або й більше, вивозять на базари Росії окремі громадяни...

— Це проблема уряду і нашої Укоопспілки — організувати цивілізовану торгівлю продукцією, яку охоче купують за кордоном. Тоді рублі потечуть до державної скарбниці, і люди не надриватимуться від клунків.

— Крім Росії, хто ще одержує ваші консерви?

— Донбас, Дніпропетровська, Харківська області. Словом, центр і схід України.

— Судячи з цистерн із пальним, що стоять на підприємстві, з настрою людей, то завод процвітає?

— Не скаржимося. Безплатно, в м'якому автобусі, возимо щодня людей на роботу і з роботи. Кожному працівникові виплатили додатково до зарплати по півмільйона карбованців на «зимівлю». Торік заводчани одержали 40 квартир і безплатно їх приватизували. Цього року будуємо ще 65. Але хай у вас не складеться враження, що працювати на нашому заводі — мед. Всі, хто переступає поріг прохідної, пам'ятають: там, за порогом, лишилися охочі стати заводчанами. У нас сувора дисципліна і вимогливість.

— Мені розповідали, що ви надзвичайно зібрана й відповідальна людина, яка органічно не терпить нехлюйства і ледарства. До того ж не палите й не вживаєте спиртного.

— Трохи перебільшили. Я справді переконаний ворог уживання алкоголю — більш як 28 років не вживаю ніяких спиртних напоїв. Але, на жаль, палю.

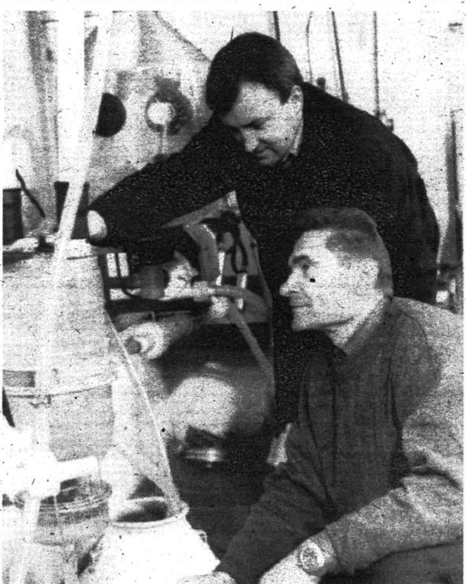
— Щиро рада, що в нашої газети з'явився такий мужній і вольовий спонсор. До речі, Вікторе Петровичу, які сюрпризи чекають від вашого підприємства на найактивніших розповсюджувачів «Голосу України» на Черкащині?

— Що їхній душі замакнеться — набір консервів 20 найменувань. Будь-якого, на вибір, асортименту — фруктового, овочевого, м'ясного. Хай люди смакують і читають «Голос України»!

— Щиро вам дякую!

Розмову вела Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ЗРОБЛЕНО У БРАЦЛАВІ

Старовинне подільське містечко Брацлав стало українським центром машинобудування для молочних ферм

Забезпечити молочні ферми доїльним обладнанням і холодильним устаткуванням, яке за своєю якістю відповідало б кращим світовим зразкам, — таке завдання поставив перед собою колектив Брацлавського дослідного спеціалізованого заводу, що на Вінниччині. Перші доїльні комплекси «Брацлавчанка», освоєні тут, а також установки для індивідуального доїння, розраховані на фермерські і присадибні господарства, засвідчили, що брацлавці дотримують накреслені плани. А коли до цього додати, що тепер у дослідних господарствах країни випробовують близько десяти новинок підприємства, стане ясно: тут уміють не лише жити сьогоденням, а й працювати на далеку перспективу.

За існування Союзу РСР господарства України були забезпечені доїльними установками та охолоджувальною апаратурою ледь на третину, а з його розпадом втратили й тих далеко не щедрих постачальників, які були в Прибалтиці й Росії. Заповнити цю прогалину намагаються кілька українських підприємств, але якщо вони беруться за якийсь один агрегат, то Брацлавський завод розв'язує проблему в комплексі, отож саме до Брацлава звернена увага тваринників країни.

На знімку Олександра **ҐОРДІЄВИЧА:** завідувач лабораторії Сергій Васильович Бурко і головний конструктор Валентин Олексійович Дриго за випробуванням новинок

Екран подій

Дайош перспективу!

У всіх районах Дніпропетровщини взялися повернути до життя так звані неперспективні населені пункти. Недавно відбулося свято відродження сіл Січкарівки й Тарасівки Магдалинівського району.

Як розповів представник Президента в цьому районі Олександр Демидов, за сезон підвели газ і вже газифікували понад 120 дворів. Проклали також водогін, заасфальтували 10 кілометрів вулиць, спорудили 20 котеджів, ще під 5 заклали фундаменти.

У Тарасівці донедавна мешкало лише три працездатні сім'ї. Нині тут — ціла вулиця новоселів. Відчинила двері своя школа — не ходити ж дітям аж у сусідній район, як це було раніше.

Усе починається з каменя

Фірма «Львівбуд» виборола право зводити в Калуші на Івано-Франківщині унікальний хімічний комплекс—завод з виробництва поліетилену і поліпропілену. Цей проект — спільне дітище керівників органів влади та спеціалістів обох областей, підтримане на урядовому рівні Україною й Німеччиною. Реалізовуватимуть ідею Баварський об'єднаний банк, страхова компанія «Гермес» і фірма «Лінде». Закладено й освячено перший камінь у фундаменті майбутнього комплексу, який академік І. Юхновський назвав одним із найважливіших проектів незалежної України. Передбачається, що через 18 місяців концерн «Хлорвініл» уже не продаватиме за кордон сировину, а випускатиме з неї понад 50 видів готової продукції.

Депутати — проти, суд — за

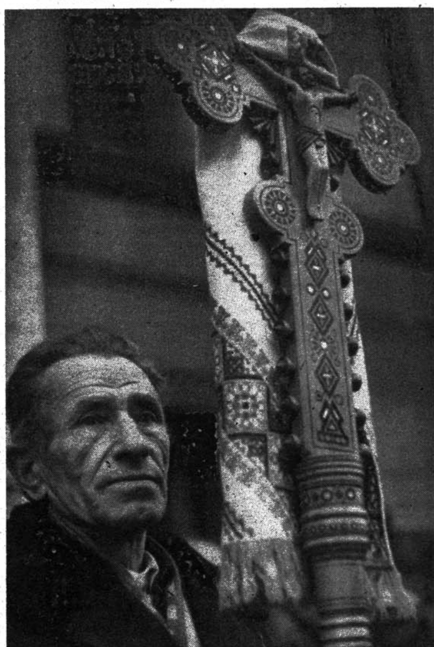
23 листопада «Голос України» під заголовком «Історія гальмування повторюється» опублікував листа Л.Стрельника, голови асоціації орендарів «Херсонський обласний підрядно-ремонтний трест». В ньому йшлося про те, що члени асоціації, яка вже давно «виросла з коротких штанців оренди», вирішили створити акціонерне товариство. Але на заваді стіною встали депутати облради — на своїй сесії вони проголосували проти, так до пуття і не пояснивши, чому. Тоді керівництво звернулося до Вищого арбітражного суду України.

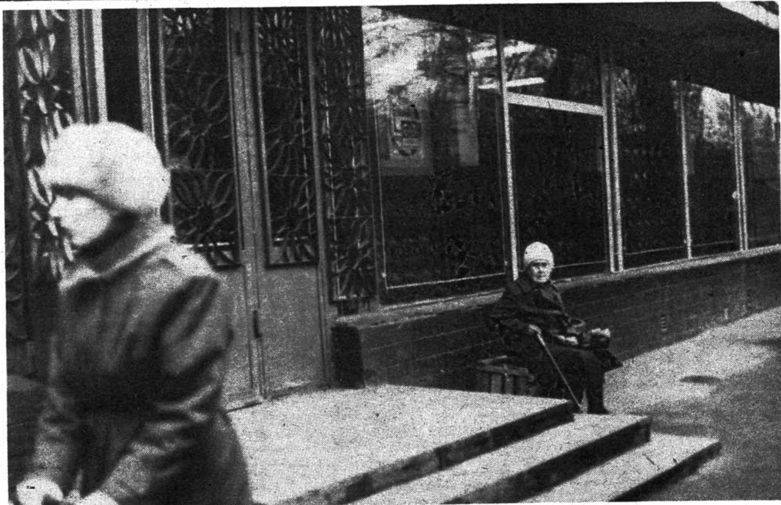
Суд розглянув заяву херсонських орендарів і визнав: їхні дії законні. Як мовиться, справедливість перемогла. Та не будемо поспішати і зачекаємо на реакцію обласної Ради, адже слугам народу це «рішення» Вищого арбітражного суду буде явно не до душі.

Нехай сухе, зате корисне

Володимир-Волинський комбінат молочних продуктів існує з 1977 року. За цей час в його цехах вироблено 35 тисяч тонн сухого знежиреного молока, яке довго зберігається, має високу калорійність. Хоча за останні два роки надходження молока із сільськогосподарських колективів району різко скоротилося, та на комбінаті продовжують виробляти сухе молоко. Тим більше, що попит на нього зростає. Більше десяти областей України регулярно одержують цю корисну продукцію. Як сказав директор комбінату Володимир Гуменний, цього року сухого молока буде вироблено 2200 тонн.

За повідомленнями наших власних кореспондентів М. НЕЧИПОРЕНКА, О. ТЕЛЕНЧІ, О. ВИНОКУРОВА, Б. БЕРЕКЕТИ.

ПАРАДОКСИ ДЕМОКРАТІЇ

Що робити! Питання для всіх. Відповідь на нього — у кожному з нас. Але так хочеться поділитися думкою, підказати Президенту, парламенту, прем'єру, навіть міліціонеру — не тут стоїш, іди «лови мишей».

Вірити ні у що не хочеться, дивишся на цього бідолагу з хрестом і бачиш, що він — на хресті, бо по обличчю видно: натерпівся чоловік за життя.

Покидають сили, добивають ціни на останньому кроці, в черзі. Кого-небудь вгризу, їй Богу, вгризу. Не вгриз, бо дивляться навпроти сумні очі, такі самі, як і у мене. От парадокс: навіть вгризти нікого. А їсти хочеться, діти голодні підуть до школи, в магазині молоко скисло за дурними цінами, і хочеться чи то з голоду, чи то зі страху закричати: «Зупиніться!». А раптом почують!

Михайло САЧКО.

Фото автора.

Кабінет Міністрів України

Постанова

від 27 листопада 1993 р. № 970 Київ

Про порядок визначення категорій осіб, які працювали за межами зони відчуження під час ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС

Відповідно до Закону України «Про внесення доповнень до статті 14 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» і постанови Верховної Ради України від 29 червня 1993 р. про введення цього Закону в дію Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Порядок визначення категорій осіб, які працювали за межами зони відчуження під час ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС (додається).

Установити, що особам зазначених категорій видаються посвідчення учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС або потерпілого від Чорнобильської катастрофи за зразками, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 1992 р. № 501.

2. Внести до Порядку видачі посвідчень особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 серпня 1992 р. № 501 (ЗП України, 1992 р., № 10, ст. 245; 1993 р., № 9, ст. 177), такі зміни:

а) у пункті 5:

в абзаці першому виключити слова «на діючих пунктах санітарної обробки населення та дезактивації техніки не менш 14 календарних днів у 1986 році»;

абзац другий виключити, у зв'язку з чим абзац третій вважати абзацом другим;

б) у підпункті «г» пункту 10 виключити слова «а також у роботах на діючих пунктах санітарної обробки людей і дезактивації техніки».

Виконуючий обов'язки Прем'єр-міністра України Ю. ЗВЯГІЛЬСЬКИЙ.
Міністр Кабінету Міністрів І. ДОЦЕНКО.

Порядок

визначення категорій осіб, які працювали за межами зони відчуження під час ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС

1. Цей Порядок визначає умови віднесення громадян, які брали участь у роботах з особливо шкідливими умовами праці, пов'язаних з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, що виконувалися за урядовими завданнями у 1986—1990 роках за межами зони відчуження, до учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС або до потерпілих від їх впливу, а також перелік місць, де виконувалися зазначені роботи, і перелік відповідних виробництв, видів робіт, професій і посад згідно з додатками № 1 і 2.

2. До учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС — категорія 3, на яких поширюються пільги, передбачені статтями 22, 26, 49, 51, абзацами четвертим, п'ятим і шостим пункту 1 статті 55 та пунктом другим статті 56 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», належать особи, які

не менше 14 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 р. (пункти 1—5 розділу I додатка № 1) або не менше трьох місяців протягом 1986 року (пункти 3 і 4 розділу I додатка № 1) надавали у складі спеціальних підрозділів (відділень, відділків, загонів, бригад) при медичних закладах першу медичну, невідкладну та протирадіаційну допомогу громадянам, евакуйованим із зони відчуження, і особам, які брали участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у зоні відчуження, проводили їх санітарне оброблення;

не менше 14 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 р. або не менше трьох місяців протягом 1986 року проводили спеціальне оброблення (переробку), утилізацію, дослідження, дезактивацію забруднених радіонуклідами тварин, вовни, льону, вивезених із зони відчуження (пункти 13—18 розділу II додатка № 1), регулювали дорожній рух і виконували дозиметричне обстеження автотранспорту на дорогах, що вели безпосередньо до Чорнобильської АЕС (пункти 19—23 розділу III додатка № 1);

не менше 5 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 р. або 14 календарних днів протягом 1986 року (пункти 42, 64—66 розділу IV додатка № 1), чи які не менше 14 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 р. або не менше 30 календарних днів протягом 1986 року (пункти 35—41, 43—47 розділу IV додатка № 1) проводили на спеціалізованих пунктах дозиметричне обстеження або дезактивацію авіаційного, автомобільного, залізничного, річкового транспорту, будівельної дорожньо-гірничої та іншої техніки, що використовувалася на різних роботах у зоні відчуження;

не менше 5 календарних днів у 1986—1987 роках або не менше 14 календарних днів протягом 1988—1990 років брали участь у гасінні лісових пожеж, проводили залісення, залуження сільськогосподарських угідь у Поліському районі Київської області, Народицькому районі Житомирської області на територіях з рівнями забруднення грунтів цезієм-137 від 80 Кі/кв.км і вище.

3. До потерпілих від Чорнобильської катастрофи, на яких поширюються пільги, передбачені статтею 24 та абзацами сьомим, восьмим і дев'ятим пункту 2 статті 55 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», належать особи, які:

від 5 до 13 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 року (пункти 1—5 розділу I додатка № 1) або не менше 30 календарних днів протягом 1986 року (пункти 3 і 4 розділу I додатка № 1) чи не менше 14 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 року, або не менше трьох місяців протягом 1986 року (пункти 6—12 розділу I додатка № 1) надавали у складі спеціальних підрозділів (відділень, відділків, загонів, бригад) при медичних закладах першу медичну, невідкладну та протирадіаційну допомогу евакуйованим із зони відчуження, і особам, які брали участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у зоні відчуження, проводили їх санітарне оброблення;

від 5 до 13 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 р., або не менше 30 календарних днів протягом 1986 року проводили спеціальне оброблення (переробку), утилізацію, дослідження, дезактивацію забруднених радіонуклідами тварин, вовни, льону, вивезених із зони відчуження (пункти 13—18 розділу II додатка № 1);

від 5 до 13 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 р., або не менше 30 календарних днів протягом 1986 року (пункти 19—23 розділу III додатка № 1) чи не менше 14 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 року, або не менше трьох місяців протягом 1986 року (пункти 24—34 розділу III додатка № 1) регулювали на контрольно-дозиметричних регулювальних постах державної та військової автоінспекції дорожній рух і виконували дозиметричне обстеження автотранспорту на дорогах, що вели безпосередньо до Чорнобильської АЕС;

від 1 до 4 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 року, або від 5 до 13 календарних днів протягом 1986 року (пункти 42, 64—66 розділу IV додатка № 1) чи від 5 до 13 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 року, або від 14 до 29 календарних днів протягом 1986 року (пункти 35—41, 43—47 розділу IV додатка № 1) чи не менше 14 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 року, або не менше 30 календарних днів протягом 1986 року (пункти 48—63, 67 розділу IV додатка № 1) проводили на спеціалізованих пунктах дозиметричне обстеження або дезактивацію авіаційного, автомобільного, залізничного, річкового транспорту, будівельної дорожньо-гірничої та іншої техніки, що використовувалася на різних роботах у зоні відчуження;

від 1 до 4 календарних днів у 1986—1987 роках або не менше 5 календарних днів протягом 1988—1990 років брали участь у гасінні лісових пожеж, проводили залісення та залуження сільськогосподарських угідь у Поліському районі Київської області, Народицькому районі Житомирської області на територіях з рівнями забруднення грунтів цезієм-137 від 60 Кі/кв.км і вище;

не менше 14 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 року або не менше трьох місяців протягом 1986—1987 років виконували науково-дослідні роботи, радіологічне обстеження лісів, проводили проектно-розвідувальні роботи, підготовку будівельних майданчиків і трає під газопровід, дороги, електролінії у лісових масивах Коростенського, Лугинського, Народицького, Овруцького районів Житомирської області, Поліського району Київської області на територіях з рівнями радіоактивного забруднення грунтів, що перевищують 15 Кі/кв.км за цезієм-137, або 3 Кі/кв.км за стронцієм-90, або 0,1 Кі/кв.км за плутонієм-239;

не менше 5 календарних днів протягом 1986—1987 років або не менше 14 календарних днів протягом 1988—1990 років брали участь у гасінні лісових пожеж у Коростенському, Лугинському, Народицькому, Овруцькому районах Житомирської області, Поліському районі Київської області на територіях з рівнями радіоактивного забруднення грунтів, що перевищують 15 Кі/кв.км за цезієм-137, або 3 Кі/кв.км за стронцієм-90, або 0,1 Кі/кв.км за плутонієм-239;

не менше 14 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 року або не менше 30 календарних днів протягом 1986 року переробляли деревину, вивезену із зони відчуження, для потреб ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, виконували днопоглиблювальні роботи на акваторії північно-західної частини Київського водосховища — від північної межі с. Страхолісся за широтою 51 градус 04 минути північної широти до судового ходу, а далі на північ за довготою 30 градусів 35 минут східної довготи до східної околиці с. Тереміці;

не менше трьох місяців з моменту аварії протягом 1986 року брали участь у будівництві поблизу смт Гостомель пункту санітарної обробки населення, дезактивації техніки;

не менше 30 календарних днів з моменту аварії до 1 липня 1986 року виконували лабораторні аналітичні дослідження високоактивних зразків грунту та аерозолів, відібраних у межах зони відчуження (пункту 68—76 розділу V додатка № 1).

4. Особам, зазначеним у пункті 2 цього Порядку, видаються посвідчення учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС зеленого кольору, серія А, а зазначеним у пункті 3, — рожевого кольору, серія Г.

Ці посвідчення видаються згідно з переліком, визначеним додатком номер 2 до цього Порядку на підставі одного з таких документів:

а) посвідчення про відрядження для виконання робіт, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, або довідка про підвищену оплату праці за ці роботи із зазначенням кількості днів і населеного пункту та довідки підприємства (установи, організації), про роботу, пов'язану з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС (додаток № 3 до цього Порядку);

б) військовий квиток і довідка командира військової частини про участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС із зазначенням кількості днів і населеного пункту;

в) рішення суду про встановлення факту безпосередньої участі в роботах, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

5. Видача посвідчень проводиться Радою міністрів Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями за місцем проживання громадян відповідно до подання міністерств, відомств, районних державних адміністрацій.

Додаток № 1

до Порядку визначення категорій осіб, які працювали за межами зони відчуження під час ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС

Перелік місць за межами зони відчуження, де за урядовими завданнями у 1986—1990 роках виконувались роботи в особливо шкідливих умовах, пов'язаних з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, що дає право на пільги та компенсацію відповідно до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

1. Заклади, при яких було розгорнуто спеціальні підрозділи для надання першої медичної, невідкладної та протирадіаційної допомоги громадянам, евакуйованим із зони відчуження, і особам, які брали участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у зоні відчуження

Київська область

1. Бородянська центральна районна лікарня
2. Вишгородська — « —
3. Іванківська — « —
4. Поліська — « —

Чернігівська область

5. Медичний пункт на залізничній станції м. Чернігова

місто Київ

6. Київська обласна клінічна лікарня
7. Київська клінічна лікарня № 14
8. Київська клінічна лікарня № 25
9. Центральна поліклініка МВС
10. Головний військовий клінічний госпіталь Міноборони
11. Центральний госпіталь Служби безпеки
12. Центральна поліклініка Служби безпеки

II. Підприємства та населені пункти, де виконувалися роботи із спеціального оброблення (переробки), утилізації, дослідження, дезактивації забруднених радіонуклідами тварин, вовни, льону, вивезених із зони відчуження, працівники яких можуть належати до категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Житомирська область

13. Житомирський м'ясокомбінат
14. Коростенський — " —
15. Новоград-Волинський — " —
16. с. Березина (Житомирський район)

Київська область

17. Поліський льонокомбінат

Чернігівська область

18. Чернігівська фабрика первинної обробки вовни

III. Головні дороги та населені пункти за межами зони відчуження, де були розташовані контрольно-дозиметричні та регулювальні пости державної та військової автоінспекції

(Закінчення на 10-й стор.)

(Закінчення. Початок на 9-й стор.)

Київська область

19. Діброва — Поліське — Вільча
20. Дитятки — Оране — Іванків
21. Дитятки — Горностайпіль — Страхолісся
22. Старі Соколи — Мусійки — Термахівка
23. Старі Соколи — Русаки — Іванків

Житомирська область

24. Народичі — Нова Рада — Вільча (Київська область)
25. Овруч — Борутине — Мозир (Республіка Білорусь)

Київська область

Броварський район

26. с. Зазим'я

Вишгородський район

27. с. Демидів
28. с. Новосілки

Ірпінська міськрада

29. смт Гостомель

Києво-Святошинський район

30. с. Білогородка
31. с. Гореничі

місто Київ

32. Биковня
33. Діагностична станція державної автоінспекції
34. Дніпровська водозабірна станція

IV. Населені пункти і підприємства, де були розгорнуті пункти дезактивації та станції знебруднення авіаційного, автомобільного, залізничного, річкового транспорту, будівельної дорожньо-гірничої та іншої техніки, що використовувалася на різних роботах у зоні відчуження.

Київська область

Бородянський район

35. смт Бородянка (екскаваторний завод)
36. с. Красний Ріг
37. смт Пісківка (Тетерівське перехрестя)

Вишгородський район

38. с. Демидів
39. смт Димер

Іванківський район

40. смт Іванків
41. с. Сукачі
42. с. Термахівка

Ірпінська міськрада

43. смт Гостомель
44. м. Ірпінь

Поліський район

45. с. Луговики
46. с. Мар'янівка
47. смт Поліське

Броварський район

48. АТП 13209, м. Бровари

Києво-Святошинський район

49. с. Гореничі
50. с. Білогородка
51. Полігон Київського інституту автоматики у с. Мила

місто Київ

52. Аеропорт Жуляни

Автотранспортні підприємства:

53. 13029
54. 13030
55. 13033
56. 13055
57. 273901 Київміськшляхуправління
58. Биковня
59. Київметробуд
60. Південтеплоенергомонтаж
61. Річковий порт (о. Ольгинський)
62. Спеціалізоване АТП 1007
63. Теремки-1

Чернігівська область

Чернігівський район

Аеродроми Чернігівського вищого авіаційного училища;

64. смт Гончарівське
65. с. Малійки
66. с. Півці

місто Чернігів

67. Локомотивне депо станції Чернігів Південно-Західної залізниці

V. Організації, де в квітні—червні 1986 р. виконувалися лабораторні аналітичні дослідження високоактивних зразків грунту та аерозолів, відібраних у межах зони відчуження

68. Інститут ядерних досліджень Академії наук
69. Київська міська санітарно-епідеміологічна станція
70. Київська обласна санітарно-епідеміологічна станція
71. Київська обласна проектно-розвідувальна станція хімізації
72. Український науковий гігієнічний центр
73. Центральна республіканська санітарно-епідеміологічна станція
74. Республіканський центр спостережень за станом природного середовища Держкомгідромету
75. Центральна санітарно-епідеміологічна лабораторія Міноборони
76. Житомирська обласна санітарно-епідеміологічна станція

Додаток № 2

до Порядку визначення категорій осіб, які працювали за межами зони відчуження під час ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС

ПЕРЕЛІК виробництв, видів робіт, професій та посад осіб, які виконували у 1986-1990 роках за урядовими завданнями роботи з особливо шкідливими умовами праці, пов'язаними з ліквідацією наслідків Чорнобильської катастрофи, що дають право на пільги та компенсації відповідно до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи»

1. На м'ясокомбінатах:

директор	тюківник
головний інженер	розбірник субпродуктів
інженер-радіолог	апаратник термічного оброблення субпродуктів
санітарний лікар	обробник субпродуктів
лаборант	виготовлювач ковбасних
технолог	оболонок
ветеринарний лікар	забільник
дозиметрист	збірник
обліковець	подрібнювач м'яса
приймальник худоби	клеймувальник м'яса
дезинфектор	кормач
майстер	вагар холодильника
забійник худоби	комірник холодильника
роздількик туш	ліфтер холодильника
навалозгінник	просівальник технічної
обвальник голів (туш)	продукції
обробник шкур (туш, щетини)	кастелянша
контролер шкур	водій автонавантажувача
тузлуківник	прибиральник
сортувальник шкур (щетини)	вантажник
засольник шкур	

2. У разі проведення ветеринарного, дезактиваційного та санітарного оброблення худоби:

директор райветлабораторії	ветеринарний фельдшер
начальник ветеринарного загону	ветеринарний санітар ветеринарний технік
начальник дезинфекційного відділення	ветеринарний лаборант
завідуючий ветеринарною дільницею	дозиметрист робітник
ветеринарний інспектор	вантажник
ветеринарний лікар	водій

3. На вовнообробному підприємстві:

технолог	приймальник
майстер	мийник
завідуючий радіологічною лабораторією	вантажник
комірник	прибиральник
обробник	дозиметрист
сортувальник	водій

4. На пунктах санітарного оброблення та дезактивації:

дозиметрист	водій спеціалізованої машини
мийник	компресорник
слюсар-ремонтник	механік
електрик	машиніст

на полігоні Київського інституту автоматики:
науковий співробітник
інженер
технік

5. У приймальних, спеціалізованих і спеціально створених відділеннях медичних і науково-дослідних установ, перепрофільованих медичних закладах, виїзних бригадах (загонах):

головний лікар	медична сестра
завідуючий відділом	лаборант
завідуючий відділенням	препаратор
завідуючий лабораторією	технік
керівник підрозділу	інженер-фізик
(науково-дослідної установи,	санітар
навчального медичного закладу)	прибиральник
викладач	дозиметрист
лікар	дезинфектор
лікар-лаборант	водій санітарної машини
науковий співробітник	студент (учень, курсант, слухач)
фельдшер	медичного навчального закладу

6. На роботах, пов'язаних із залуженням відчужених угідь:

бригадир	дозиметрист
тракторист	робітник
причіплювач	вантажник
сівач	агроном

7. У разі залісення земель, підготовки майданчиків та прорубки трас, заготівлі забрудненої деревини для огородження 30-кілометрової зони:

директор	обрубник сучків
головний лісничий	розмітник хлистів
головний інженер	розкряжувальник
начальник цеху	маркувальник
начальник дільниці	стропальник
інженер	вздимник
лісничий	конюх
помічник лісничого	робітник (залучений до роботи
майстер	по залісенню земель, підготовці майданчиків,
лісник	прорубці трас)
механік (головний механік)	тракторист на трелюванні лісу
бригадир тракторної бригади	штабелювальник
тракторист-машиніст	водій
вальник лісу	рамник
машиніст-кранівник	верстатник-деревообролювач
машиніст трелювальник машин	слюсар-ремонтник
навальник-звальник	електрозварювальник-ремонтник
лісоматеріалів	дозиметрист

8. На роботах, пов'язаних із гасінням лісових пожеж:

начальник пожежно-хімічної станції	головний лісничий головний інженер
майстер пожежно-хімічної станції	пожежник (робітник, залучений до гасіння пожежі)
боєць пожежно-хімічної станції	водій інженер
десантник-пожежник	лісничий
інструктор пожежно-десантної служби	помічник лісничого майстер лісу
пожежний сторож	лісник
директор	дозиметрист

9. У разі радіологічного обстеження лісів, виконання науково-дослідних і проектно-розвідувальних робіт:

завідуючий лабораторією	інженер-таксатор
науковий співробітник	технік-таксатор
інженер-радіолог	лісничий
начальник лісбвпорядчої партії	помічник лісничого
інженер-дозиметрист	майстер лісу
лаборант	лісник
водій-дозиметрист	дозиметрист
інженер по охороні та захисту лісу	

10. У разі будівництва пунктів санітарного оброблення, дезактивації техніки:

будівельник	бульдозерист
монтажник	електрозварювальник
наладчик	газозварювальник
інженер	різноробочий
майстер	бригадир
прораб	помічник прораба
кранівник	геодезист
такелажник	дозиметрист
водій	тракторист
слюсар	екскаваторник
електрик	механік
вантажник	буровий майстер

11. У разі виконання лабораторних аналітичних досліджень високоактивних зразків грунту та аерозолів, відібраних у межах зони відчуження:

начальник лабораторії	науковий співробітник
інженер-радіохімік	інженер-радіометрист
технік-радіохімік	технік-радіометрист
лаборант	дозиметрист

У науково-дослідних інститутах гігієнічного профілю та на санітарно-епідеміологічних станціях:
санітарний лікар
лікар-лаборант
інженер-фізик
водій-дозиметрист
препаратор

12. На льонокомбінаті:

сортувальник волокна	укладальник сировини
знімач волокна	транспортувальник сировини
пресувальник волокна	подавальник сировини
лаборант	сушильник сировини
робітник	розкладник сировини
трясильник	завантажувач сировини
завідуючий лабараторією	сортувальник сировини
оператор сушильного обладнання	нормувальник
оператор потокової лінії	майстер (сировинної бази, змінний, контрольний)
наладчик технічного обладнання	

13. На регулювальних постах державної та військової автоінспекції:

дозиметрист
інспектор державної (військової) автоінспекції
міліціонер (військовослужбовець) патрульно-постової служби

Додаток № 3

до Порядку визначення категорій осіб, які працювали за межами зони відчуження при ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС

Довідка номер

про роботу, пов'язану з ліквідацією наслідків аварії на ЧАЕС

Видана ______________________________
прізвище, ім'я, по батькові
ким ______________________________
підприємство (установа, організація)
в тому, що він (вона) згідно з ______________________________
наказом, розпорядженням,
____
постановою органу державної виконавчої влади
від ____________ № ____________
за наказом підприємства (установи, організації)
від ____________
№ ____________
виконував обов'язки ______________________________
професія, функції
на ______________________________
місце роботи
в ______________________________
назва населеного пункту
протягом ____________ днів (місяців)
з ____________ по ____________
з ____________ по ____________
з ____________ по ____________

Довідка дійсна при пред'явленні документа, що посвідчує особу.

М. П. Підпис ____________ керівника підприємства (організації, установи)

Культура

Недобудовано-руйнований театр

У Кіровограді готуються відзначити подію: наступної весни минає 20 літ з початку будівництва величезного приміщення нового музично-драматичного театру

— Прийшла зима, — пояснив на планірці начальник будівельного управління «Цивільбуд-3» тресту «Кіровоградбуд» Анатолій Пелехов, — працювати ніяк: немає пиломатеріалів, бетону, розчину, недостатнє фінансування. От і доводиться об'єкт консервувати до настання тепла.

Начальник почав розпоряджатися про ремонт чотирьохсот квадратних метрів бетонної стяжки, яка вивітрилася за два роки, прикидати, чим би його позатуляти вікна, бо скла немає, а деревостружкові плити — то слабкий захист від розкрадання. Хоча й скло ненадійний у цьому помічник. Вставлене минулої осені до нинішньої не втрималося.

«Кіровоградбуд» — головний підрядчик упродовж двох десятиріч. Крім нього, тут працюють кілька субпідрядних організацій. Але робота йде, як мовиться, через пень-колоду. На запитання, скільки ж потрібно людей, щоб найближчим часом завершити «бородатий» довгобуд, виконроб дільниці Іван Невмержицький назвав цифру — тисяча. А щодня приходять трохи більш як два десятки. У замовника — управління капітального будівництва облдержадміністрації — великі претензії до генпідрядчика, мовляв, субпідрядники ще працюють, а їхніх людей нема. А ті, в свою чергу, відбиваються: а де ж їм узятися — середня зарплата 150 тисяч карбованців на місяць,тож хіба хто втримається? Он сформували бригаду з чотирьох зварювальників, а що з того вийшло? Троє вже прийшли із заявами на розрахунок, бо їх переманила якась київська фірма, пообіцявши по 800 тисяч щомісяця. Запросила, мабуть, із своїм інструментом, адже напередодні кудись зник зварювальний апарат. А взагалі, крадіжки на будівництві, за словами одного з присутніх на оперативці, квітнуть буйним квітом. За два місяці вкрадено матеріалів на суму п'ять мільйонів карбованців.

Заступник директора обласного музично-драматичного театру імені Марка Кропивницького Юрій Маленко, який відповідатиме за експлуатацію майбутнього приміщення,сказав:

— Нам здається, роботу можна закінчити через два роки. Аби добра організація робіт, достатня кількість людей і гроші.

Гроші — чи не найголовніша причина повільного ходу робіт. Раніше будівництво фінансували з резервного фонду спочатку Ради, а потім — Кабінету міністрів України. Нинішнього року з Києва не надійшло й купона. Затрати на завершення будівництва взяла на себе облдержадміністрація. Зі свого бюджету, у якому дефіцит у розмірі понад двісті мільярдів карбованців.

Як сказав головний інженер УКБ Федір Постолатій, без розв'язання проблеми фінансування з боку Кабінету міністрів назвати строк введення в дію приміщення театру неможливо. Та й міська влада, на його думку, теж не повинна лишатися осторонь, як вона робить нині. Раніше й підприємства залучали, й додаткові кошти вишукували. А тепер... Ось три роки не можуть знайти профільну хвилеподібну сталь для пожежної завіси. А якби звернулися до промисловців міста, вони допомогли б.

Скільки вже в той театр коштів укладено, тепер ніхто не скаже. Скільки ще потрібно — зрозуміло, теж. Але, хоч би як там було, завершувати його треба. Тим паче що залишилися облицювальні роботи та монтаж устаткування. Та й зволікання з будівництвом тільки його здорожчує. Споруда руйнується, металеві конструкції іржавіють, непрохані гості, частенько навідуючись на будівельний майданчик, цуплять усе, що потрапить під руку. І де гарантія, що після чергової консервації новоспоруджуване приміщення не перетвориться на ще один Колізей.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Вершник з Дударкова

Розповідь про наївного художника, чарівного мрійника і великого реаліста

Це Іван Приходько. Живе в селі Дударків на Київщині. Він — палкий друг найменшого болотця, жабок, метеликів, десь прилишклої тихої долинки. Словом, усього, що його оточує в селі та довкола. І праведний ворог бездарного місцевого начальства, котре жодного разу не відчуло, що таке крила польоту, не осідлало жодного коня. Бо кінь — то чиста сила, шкірою чує, хто хазяїн, а хто просто так, аби покерувати — враз скине і весело втече.

Іван має власного коня. Коли він верхи, то йому ніби очі відкриваються. Бачить усю долю цієї сплаплюженої землі, як вона плаче і стогне, коли оті безголові бульдозеристи вриваються на її зранені груди і перевертають усе догори дном. Називається — осушують... Отакі нерозумні колись і церкву в селі зруйнували. А на тому місці школу поставили. Діти погано тепер тут навчаються. І народне мистецтво в ній не йде.

Стояла собі на долині прадавня верба. Як пам'ятник усім родам дударківським. Вона щось велике в собі берегла. Іван прийшов до неї на поклін, коли після довгих мандрів повернувся у рідне село і став працювати на тваринницькій фермі. Як блудний син покаявся і сказав мовчки: «Прости, вербо, не тримай зла. Більше не зраджу ні тебе, ні долину, ні рідну хату».

І щоб сказати ще більше собі та людям, почав малювати. Григорій Местечкін, київський дивак-мистецтвознавець, котрий сам тільки того й має, що на ньому, пояснив цей потяг до малювання дуже просто: «То в тобі код генний увімкнувся». Іван Гришин щиро повірив. Бо Приходько виявився не першим і не останнім, кому Григорій Абрамович популярно пояснював, що Україна стане сильною тоді, коли в таких от Іванах та їхніх дітях гени гармонії, краси озвуться картинами, чесною працею. Як у Японії — не забули, мовляв, своїх давніх традицій, а саме на них увійшли в цивілізацію, якій рівної тепер по культурі виробництва нема.

«От я й кладу на свою грядочку (себто на картини — Л.Б.) землю, поле, старі хати. В них, отих стріхатих, ще теплих, знаходжу давнє — орнаменти вишиванок, рушників, пам'ять живу знаходжу», — розповідав Іван Васильович на відкритті своєї виставки в Музеї літератури України.

Картини Івана Васильовича — не просто краса життя, якої вже нема і яку він мріє відродити. То його боротьба, громадянський протест. «Ранкова пісня», «Україночки», «Пречиста», «Грай, дощику, грай»... Їх багато — барвистих, чистих, святкових... Начальство б'є по селу, по землі манкуртством, по-варварськи витискає з неї останні соки, а Приходько по начальству нівидмах — красою! Красою! Красою! Щоб вижила земля, щоб люди повернулися до неї. Для зовсім уже твердолобих Іван Приходько вибрав інший маневр. Освоїв публіцистику і пише статті до Бориспільської районки. Слово його по-місцевому колоритне, а факти із самісінького життя — балаканиною, бюрократичними відписками не спростуєш.

Вербу оту стару бульдозеристи таки зрубали. «Ні, то не вербу вони знищили, — каже Іван Васильович, — долю народу, його пам'ять підкосили». Одну із своїх казкових картин він назвав «Ой у полі верба». Щоб не забули про неї в селі. Бо що таке долина без верби? Як людина без пам'яті.

Вдивляюся у веселий калейдоскоп картини «Маковій». «Маковій — це коли хлопці за дівчатами бігають, коли осінь наступає, і весілля грядуть», — пояснює мені Василь, син Івана Васильовича. Служить Василь у війську. На виставку батькових картин, та й своїх кількох, прибіг з частини. На їхньому з батьком монументальному панно розгорнуто сюжет, у якому теж, очевидно, до весілля йде. Мабуть, ця тема дуже актуальна для білявого Василька, бо надто вже спалахували його волошкові очі, коли задивлявся там на одну чорняву — теж на виставку прибігла. Розпис цей Приходьки виконали у клубі військової частини Міністерства оборони України. «О, то що це, вже на конях танки братимемо?», — коментували роздратовано деякі полковники. «Так і війни тоді не буде», — відказував Іван Васильович, залишаючи автограф на стіні. Як ще один промовистий аргумент на користь краси, гармонії.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

На знімку: таке панно тепер прикрашає клуб військової частини. Автори — Іван та Василь Приходьки.

Вернісаж новин

Чому тікають призовники?

Серед національно-демократичних сил України чи не найгучніше співали «А ми нашу славну Україну підіймемо» на Тернопільщині. Після проголошення державної незалежності думалося: оці патріоти будуть зразками синівської вірності Батьківщині. Та насправді все далеко не так. От і з призовом на дійсну строкову службу не ладиться. Наче колобки тікають од війська призовники. Під час весняного призову тільки у Тернополі працівникам міліції довелося доправляти до призовного пункту 200 юнаків. Ще гірше було під час осінньо-зимового призову. На 154 призовника міська прокуратура санкціонувала розшук і примусове доправлення. Ще більш як на 200 призовників чекає, певне, така ж участь. Крім цього, 50 юнаків вирішили «захищати» жовто-блакитні прапори на закордонних ринках і завчасно виїхали за межі України.

Ренесанс Острозької академії

Перший установчий з'їзд острожців вирішив відродити Острозьку академію на її історичному терені після чотирьох століть перерви.

Найперша національна Академія наук — Острозька академія кінця XVI — початку XVII століття була для України найбільшим науковим і навчальним закладом. Вона підготувала підгрунтя для подальшого розвитку національної інтелектуальної думки в епоху загальноєвропейського Відродження, заснування славної Києво-Могилянської Академії, відкриття численних справді народних братських шкіл по всій Україні. Тут свого часу навчалися і творили такі відомі діячі науки і культури, як Герасим Смотрицький, Василь Суразький, Дем'ян Наливайко, Кирик і Костянтин Острозькі, Іван Федоров, Мелетій Смотрицький, Петро Конашевич-Сагайдачний та інші.

Нині Острозька академія відроджується як громадська науково-культурологічна установа. Свою діяльність вона має намір провадити коштом внесків дійсних членів та меценатів.

Зірки зійшли на Тернопіллі

Завершився Всеукраїнський конкурс дитячого вокально-хорового мистецтва «Твоя зоря», що відбувся у тернопільському палаці культури «Ватра» з допомогою ряду комерційних та господарських структур. Його лауреатів визначено з представників Донеччини, Дніпропетровщини, Тернопільщини та Запоріжжя. Особливу відзнаку конкурсу — сертифікат на депозитний вклад в мільйон карбованців — отримав хореографічний ансамбль «Надія» з міста Дружківки на Донеччині. Організатори конкурсу сподіваються, що й наступного року зірки дитячого фестивалю засяють на Тернопіллі.

Об'єдналися репресовані Вінниччини

У Вінниці відбулася установча конференція політичних в'язнів і репресованих області. Це публічна консолідація людей, які в минулому опинилися на протилежному боці барикад, але є синами і доньками однієї землі і хочуть своє життя присвятити незалежності рідної України.

Політв'язні знову подали приклад консолідації, як це було і 1992 року, коли громадські і політичні організації розколювалися, а репресовані згуртувалися в єдину організацію — Всеукраїнське товариство політичних в'язнів і репресованих.

За повідомленнями наших власних і громадських кореспондентів Михайла ВАСИЛАШКА, Миколи ГРИЩУКА та Івана ШЕКЕРИ, Людмили КСЬОНДЗ, Володимира ТЕМЕНИКА і Тамари ПАХОЛОК.

З нагоди Міжнародного дня прав людини Українська правнича фундація, Український центр прав людини, Українсько-американське бюро захисту прав людини та Асоціація українських правників влаштовують перші Всеукраїнські читання з прав людини, які розпочалися в приміщенні Українського інституту міжнародних відносин при Київському університеті (Київ, вулиця Мельникова, 36).

Автори статті якраз і роздумують над проблемами прав людини в Україні. Багатьом читачам може здатися, що ці питання не на часі, адже Україна переживає економічну скруту, а рядові громадяни думають про хліб і тепло. Та й держава наша ще така молода. Але, на думку авторів, саме через вирішення багатьох проблем прав людини, серед яких чільне місце посідають соціально-економічні права, й можна сподіватися на успішний вихід України з економічної кризи та входження до світової спільноти цивілізованих держав.

Що нам заважає стати цивілізованими?

Що ж на сьогодні зроблено в Україні в царині прав людини?

Відповідаючи на це запитання, Президент України Леонід Кравчук у передмові до збірника «Права людини: Міжнародні договори України, декларації, документи» (Київ, 1992), наголошує, що, виходячи з пріоритету загальнолюдських цінностей, загальновизнаних принципів міжнародного права, Верховна Рада України саме в День прав людини позаминулого року ухвалила закон, згідно з яким ратифіковані Україною міжнародні договори становлять невід'ємну частину національного законодавства. Тепер, мовляв, громадяни України можуть захищати свої права за міжнародними нормами у порядку, передбаченому для національного законодавства. Більше того, вичерпавши внутрішні засоби правового захисту, вони можуть тепер звертатися до Комітету з прав людини, створеного відповідно до Міжнародного пакту про громадянські й політичні права.

На жаль, закон не так розв'язує, як заплутує проблеми права. По суті це не закон, а політична декларація.

Президент, народні депутати України не мали уявлення про те, що значить міжнародне право як частина внутрішньодержавного права. Інакше навряд чи погодилися б практично без обговорення ухвалити той закон. Стверджуючи, що міжнародні договори становлять невід'ємну частину національного законодавства України, Президент поширює порядок дії закону й на інші джерела міжнародного права — рішення міжнародних організацій, загальні принципи права тощо.

Національна система має певну ієрархію правних актів, а в міжнародному праві цієї ієрархії ще не існує. У національному законодавстві пізніший закон скасовує попередній. Але це не означає, що держава після ратифікації міжнародного договору може ухвалити національний закон, який скасовує чинний договір. Суди України послуговуються законами в дусі внутрішньодержавного права. Міжнародні ж договори можна з'ясовувати тільки з погляду міжнародного права.

А як бути з міжнародно-правними звичаями чи юридично обов'язковими рішеннями міжнародних організацій? Виходить, що такий основоположний документ міжнародного права, як Загальна декларація прав людини, просто не може стати частиною національного законодавства, бо вона не підлягає ратифікації.

Президент України правий: творення демократичної української держави нерозривно пов'язане із процесом оновлення юридичної бази захисту прав і свобод людини, використання нетрадиційних для старої правної системи елементів.

На жаль, багато елементів старої правної системи перекочували в нове законодавство України. Це передусім норми політичного, морального чи ідеологічного характеру.

Суттєвим недоліком правної системи України є її перевантаження нормами-дефініціями, які, до того ж, розходяться з міжнародними. Так, мають місце серйозні розходження у розумінні фундаментальних положень між конвенцією про міжнародне право спростування та законом України про інформацію. Варто державі допустити якесь зловживання, як стане недосяжною свобода отримувати й поширювати інформацію.

Складається враження, що наш законодавець часто вдається до творення цілком довільних визначень. Окремі закони нагадують такий собі енциклопедичний словник. Лише одна стаття 1 Закону про зовнішньоекономічну діяльність вміщує понад сорок норм-визначень.

На недоречності в законодавстві можна було б не зважати, якби вони прямо чи опосередковано не позначалися на правах людини. Як слід розуміти положення статті 3 Закону про свободу совісті та релігійні організації, яка потверджує, що «право на свободу совісті... включає свободу змінювати релігію»?

Слабкість нашої правної системи виявляється і в тому, що вона засмічена нечіткими юридичними презумпціями.

Якщо презумпція невинуватості громадян, закріплена у статті 158 Конституції України, справді сприяє зміцненню прав людини, то цього не скажеш про інші презумпції. Годі назвати презумпцію, яка чітко визначала б факти, за яких можлива її чинність. Турбота про людину фактично не забезпечена відповідним механізмом виконання.

Розмивання нашої правної системи спричинюють і юридичні фікції. Декларуючи, що статус наукового та науково-технічного працівника визначається законодавством України, законодавець лише планує визначити правний статус цієї категорії працівників.

Не міг законодавець не знати, що у нас не розроблено механізм застосування міжнародних угод. У судах та інших органах державної влади бракує навіть текстів міжнародних угод чи бодай інформації про їх укладення. Тим часом у нашому законодавстві наголошується: якщо міжнародним договором встановлено інші правила, застосовуються правила міжнародного договору.

Наш законотворець не позбувся звички радянських часів брати на себе романтичні зобов'язання. Звідси — контрольні строки реалізації програм, як, наприклад, у законі про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу.

Пропагандистські симпатії законодавця не підкріплюються юридичними гарантіями для прав громадян.

Правна система нормально функціонує, коли дефініції, презумпції, фікції, преюдиції тощо займають у ній від двох до п'яти відсотків. У законодавстві ж України їх у десять разів більше, а в окремих законах (наприклад, у законі про зовнішньоекономічну діяльність) вони складають половину (!) тексту.

Світовий досвід свідчить, що норми-заборони можуть складати 5—10 відсотків, а норми-зобов'язання — 10—15 відсотків. Наше ж законодавство має цих норм утричі більше! А це вже — прямий шлях до антидемократичної, тоталітарної держави. І чим більше повноважень одержує виконавча влада, тобто сама держава, тим крутіше зростає кількість норм-заборон і норм-зобов'язань.

Таким чином, для норм-дозволів, за яких тільки й можлива свобода реалізації волі людини, залишається лише якихось 20 відсотків.

У суспільстві настає криза, як тільки кількість норм-дозволів у праві знижується до 50 відсотків. Таке суспільство уже не можна назвати демократичним.

Нині правна система України перебуває у стані глибокої кризи. Стає проблемою наше входження до Ради Європи, бо ми не можемо виконати одну з найголовніших умов — додержання верховенства права. І справа не в тому, що в нашій правній системі бракує компонентів, властивих цивілізованим правним системам (загальні принципи права, публічний порядок, добра совість тощо).

Справа в тому, що ми підмінюємо юридичні норми нормами-повторами. Зупинити цей процес може негайне припинення імітації активної правотворчості, узгодження української правної системи з міжнародними стандартами та ухвалення нової Конституції України.

Створення єдиного правного простору в Європі покладає на Україну нові й досить складні обов'язки гармонізації права, адміністративних правил і судової практики та узгодження їх з чинними універсальними й регіональними угодами.

Особливо це важливо у ділянці прав людини. Без визнання верховенства права (у даному випадку — переваги міжнародного права), без надання прав і свобод усім особам, які перебувають під юрисдикцією України, годі й думати про вступ до Ради Європи.

Член ООН, Україна, звичайно, працює у світовому співтоваристві. Це й за її участю укладено десятки й сотні міжнародних правних актів. Було б помилкою недооцінювати роль України в розвитку конструктивного співробітництва держав і в царині прав людини. Україна ратифікувала 45 конвенцій МОП, брала участь в укладенні понад 60 документів, які покладають на держави-члени міжнародні зобов'язання.

Ряд міжнародних угод з прав людини Україна ратифікувала без будь-якого зволікання. Так, Міжнародний пакт про економічні, соціальні й культурні права та Міжнародний пакт про громадянські й політичні права Україна ратифікувала в числі перших двадцяти країн задовго до того, як вони набрали чинності. Оперативно Україна розглянула й затвердила конвенції про ліквідацію всіх форм расової дискримінації, про припинення злочину апартеїду та покарання за нього, про ліквідацію усіх форм дискримінації жінок, про попередження злочину геноциду й покарання за нього, про незастосування строку давності щодо воєнних злочинів і злочинів проти людства та ін.

Правна культура в Україні розвинута для того, щоб нам увійти у світове співтовариство як цивілізованій країні. Однак мало ратифікувати пакт — його треба ще й виконувати. А тут уже потрібен механізм реалізації міжнародного пакту.

Коли ж ідеться про європейські Конвенцію про права людини, Хартію соціально-економічних прав чи будь-який інший із 140 регіональних актів, з одного боку, й законодавство України — з іншого, то слід мати на увазі, що йдеться про різні правні системи, відмінні рівні правної культури, юридичної техніки, судової практики, правної свідомості тощо.

Двері у Раду Європи для нас будуть зачинені, поки ми не втілимо в життя принцип верховенства права. Але верховенства права досягти нелегко.

По-перше, конвенція про права людини набула характеру загальноєвропейського закону конституційного рівня. Їй і мусить бути підпорядкована Конституція України. Але ні правосвідомість Верховної Ради України, ні стан національного законодавства в цілому до цього не готові.

По-друге, уся європейська міжнародно-правна система будується як система захисту прав людини. Тим часом законодавство України (і її право в цілому) є системою захисту передовсім інтересів держави.

По-третє, у рамках європейської правної системи обов'язковим є визнання державою — членом Ради Європи юрисдикції Європейського суду з прав людини. Останній же спирається на національні суди. Отже, суд у Страсбурзі зможе розглянути українські справи лише тоді, коли наші суди ухвалюватимуть рішення на підставі міжнародних конвенцій про права людини. На жаль, жоден суд України на міжнародні акти про права людини не звертає уваги і навряд чи скористається ними у ближчі роки. Нарешті, Європейський суд з прав людини передбачає механізм контролю і перевірки фактів від аналізу правопорушення на місці до виконання судового рішення, у нас взагалі немає такого механізму навіть для національних судів.

Коли заходила мова про права людини, радянська юридична наука, як правило, починала з констатації кількості ратифікованих угод, і то у зіставленні з країнами, які ратифікували меншу кількість актів, — США, Японія, Республіка Корея та ін. За цього замовчувався той факт, що у цих країнах досить сильно розвинута національна правна база.

Який показник щодо додержання міжнародних конвенцій про права людини не взяти, в Україні він буде набагато гірший, ніж в інших державах. Про це свідчить і продекларований Україною намір стати постійно нейтральною державою. Якщо 1987—1991 років Україна ратифікувала лише чотири міжнародні пакти з прав людини, то країни — послідовні прихильники нейтралітету (Швейцарія, Люксембург, Мальта, Австрія) — від 9 до 21 пактів.

Лише в рамках Міжнародної організації праці Україна ратифікувала менше чверті чинних міжнародних конвенцій. Якщо й надалі ми приєднуватимемося щороку лише до однієї міжнародної конвенції про працю, то для освоєння міжнародних зобов'язань у системі МОП Україні треба буде понад 400 (!) років.

Від часу проголошення незалежності Україна не приєдналася до жодної міжнаціональної ініціативи у сфері прав людини.

Значна частина ратифікованих Україною міжнародних пактів у нас не чинні тому, що наша держава дуже специфічно скористалася механізмом їх реалізації. Законодавство України так блокує захист прав людини у Міжнародному суді, у Комітеті прав людини на підставі скарги фізичної особи та у Комітеті на підставі заяви іншої держави, що жодне порушення прав людини у Україні й не може стати предметом міжнародного розгляду.

Прикро, але в діяльності України визначалася тенденція ратифікувати міжнародні пакти про права людини, не виробляючи до цього внутрішнього механізму їх виконання. Та й чи можна говорити про бажання виконувати ці пакти, якщо їх тексти не публікують для ознайомлення населення, а якщо й публікують, то із запізненням і лише у малотиражних виданнях. Отже, громадяни України просто не поінформовані про міжнародні пакти з прав людини і, природно, не можуть ними скористатися.

Усе це свідчить про пропагандистські маневри високих посадових осіб держави, а не про їхнє бажання дотримуватися міжнародних зобов'язань.

І все ж ми повинні увійти в цивілізований світ, не порушуючи його стабільності. Отож маємо вирішити свої проблеми, не перекладаючи їх на інших і не очікуючи собі потурань.

Передусім варто усвідомити, що у стосунках людини з державою центральною постаттю є людина. Тому необхідно ліквідувати існуючий розрив між людиною, з одного боку, та владою, економікою, соціальними благами — з другого. Тільки нова Конституція України, орієнтована на цивілізовану реалізацію прав і свобод людини, зможе гарантувати це.

Конституція України має: закріпити порядок проведення мітингів і демонстрацій на засадах повідомлення, а не дозволу; утвердити багатопартійну систему суспільства без надання переваг будь-якій партії; заборонити позбавлення громадянства чи перешкоди для зміни громадянства; передбачити можливість виконання альтернативних громадянських обов'язків замість несення військової служби; гарантувати право на релігійне чи атеїстичне виховання і т.ін.

Необхідно зупинити процес обвального розпаду системи чинного законодавства. Саме цим можна пояснити той факт, що новий закон про вибори народних депутатів України всупереч Конституції України позбавив кілька мільйонів громадян пасивного виборчого права, а політичні партії — права висувати своїх кандидатів безпосередньо.

А як інакше, ніж масове порушення прав людини з боку України, можна оцінити зволікання державою легалізувати Українську автокефальну православну церкву? У чому винні мільйони віруючих перед Україною?

Серйозне занепокоєння викликає й міжнародно-правна свідомість населення. Підвищення поінформованості громадян про ратифіковані Україною міжнародні пакти, безумовно, змістить акцент з інтересів держави на інтереси людини. Змінюючи характер держави, ми соціально і, звісно, фізично змінюватимемо людей, завдяки яким і для яких, власне, й може існувати, зростати й міцніти сама держава.

Звичайно, для цього треба передусім змінити систему освіти. В Україні в жодному навчальному закладі права людини нині не вивчаються. Учням і студентам не прищеплюють елементарних знань із прав людини.

Чи не парадокс: Україна, яка дала світові першу демократичну конституцію ще на початку XVIII століття (конституція Пилипа Орлика), не спроможна прийняти не меншe демократичну нині, наприкінці XX століття. Хоча їй у цьому ніхто не заважає.

Чому так?

Володимир БУТКЕВИЧ,
директор Українського центру прав людини, експерт ООН з прав людини, доктор юридичних наук, професор;

Сергій ГОЛОВАТИЙ,
президент Української правничої фундації, народний депутат України, кандидат юридичних наук.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПЕРШИЙ ВИПУСК АКЦІЙ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА ВІДКРИТОГО ТИПУ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «ЗОЛОТИЙ ЛЕВ»

1. Основні дані про емітента.

Комерційний банк «Золотий Лев» зареєстрований 10.02.1993 р. Національним банком України за № 149 у формі товариства з обмеженою відповідальністю зі статутним фондом 50 млн. крб. За 8 місяців роботи статутний фонд збільшено до 500 млн. крб. Сьогодні Банк повідомляє про свою реорганізацію у відкрите акціонерне товариство зі статутним фондом 2 млрд. крб.

Юридична адреса Банку: 200005, м. Львів, пров. Шевченка, 23, 2-й поверх.

Засновниками комерційного Банку є малі та спільні підприємства, а також господарські товариства, здебільшого у формі ТзОВ.

Головною метою діяльності Банку є сприяння економічному і соціальному розвитку регіону та України, зміцнення економічної незалежності України, розширення товарно-грошових відносин, підтримка недержавного сектора економіки, підвищення стабільності і купівельної спроможності внутрішньої грошової одиниці на території України.

Вищим органом управління Банком є Загальні збори засновників: президент Банку — Міллер Сергій Валентинович.

Міллер Сергій Валентинович — освіта вища, загальний стаж роботи 17 років, виконував обов'язків голови правління акціонерного страхового товариства «Меркурій».

Керівництво поточною діяльністю здійснює виконавчий орган — дирекція Банку: генеральний директор — Мошенець Олександр Станіславович.

Склад Дирекції:

1. Мошенець Олександр Станіславович — генеральний директор; кандидат економічних наук, стаж роботи за спеціальністю 10 років.
2. Гуменний Михайло Омелянович — заступник директора; освіта вища, стаж роботи в банківській системі 42 роки.
3. Жук Петро Володимирович — заступник директора; кандидат економічних наук, практичний стаж економічної роботи — 10 років.
4. Зварич Олексій Володимирович — головний бухгалтер; освіта вища, спеціальність — економіст, стаж роботи 3 роки.

Загальна кількість працівників Банку на сьогодні — 28 чоловік: середній вік — 33 роки, з вищою і середньою спеціальною освітою 87 відсотків.

2. Опис ділової діяльності.

Банк здійснює комплексне розрахунково-касове і кредитне обслуговування господарських структур різних форм власності, залучає вільні кошти юридичних осіб та громадян до вкладів (депозитів), надає гарантії та інші зобов'язання за третіх осіб, провадить довірчі та інші передбачені законодавством банківські операції.

Банк має ліцензію Мінфіну України на виконання усіх видів операцій з цінними паперами (№ 167, видана 20.10.1993 р.).

За останні шість місяців роботи сума балансу банку збільшилась у 5,2 раза, а обсяг кредитних вкладень — у 6,4 раза.

Фінансова політика Банку грунтується на принципах надійності, ефективності, прибуткової оперативності, максимальної зручності для клієнтів.

Найближчою перспективою планово розширити діапазон діяльності Банку за рахунок:

— отримання ліцензії на проведення всіх видів операцій з валютою;

— відкриття філій і представництв у Києві, Дніпропетровську, Одесі;

— відкриття кореспондентських рахунків в інших країнах;

— розширення операцій з цінними паперами;

— розгортання операцій з приватизаційними майновими сертифікатами.

Баланс комерційного банку «Золотой Лев» за станом на 1.12.1993 р.

Статті балансу	Сума (тис. крб.)
Актив	
1. Каса	9920
2. Кошти на резервному рахунку НБУ	243563
3. Кореспондентський рахунок в НБУ	840538
4. Дебітори банку	270147
5. Кредити, видані банком,	1280010
у тому числі: короткострокові	629611
середньострокові	650399
6. Кошти, вкладені банком у спільну господарську діяльність	425
7. Основні кошти	29933
8. Видатки майбутніх періодів	88124
9. Інші активи	5448
10. Вивільнені кошти за рахунок прибутку	26551
Разом	**2794659**
Пасив	
1. Статутний фонд	559700
2. Інші фонди	31615
3. Розрахункові та інші рахунки клієнтів	1124893
4. Депозитні рахунки клієнтів	716925
5. Інші кредитори	21703
6. Доходи майбутніх періодів	174387
7. Прибуток	165536
Разом	**2794659**

3. Дані про емісію цінних паперів.

Рішення про реорганізацію ТзОВ комерційний банк «Золотий Лев» у відкрите акціонерне товариство прийняте на зборах засновників 17.11.1993 р., протокол № 11.

Акціонування провадитиметься шляхом випуску іменних акцій на загальну суму 2 млрд. крб. Номінальна вартість однієї акції — 100000 крб., 90 відсотків від загальної емісії — прості акції, 10 відсотків — привілейовані акції.

Попередня передплата на вільний продаж акцій провадитиметься з 19.12.1993-го по 05.03.1994 рік на 8000 простих іменних акцій; 12000 акцій (в тому числі всі привілейовані) розподілені між засновниками. Розповсюдження акцій шляхом передплати провадитиметься серед недержавних юридичних осіб і громадян України.

Для юридичних осіб найменший обсяг купівлі — пакет з 50 акцій. На момент передплати покупець, фізична або юридична особа, має сплатити 25 відсотків ринкової вартості акцій і представити баланс (для юридичної особи) або паспорт (для фізичної особи). До закінчення передплати власники повинні внести повну вартість акцій. Ринкову вартість акцій визначає дирекція. Оплату акцій провадять виняткова в грошовій формі.

Власникам акцій видають тимчасові свідоцтва. Виготовлення акцій Банку та заміну тимчасових свідоцтв на постійні буде здійснено після введення в обіг національної валюти України.

Іноземним громадянам і за валюту продаж акцій не передбачено.

Рух іменних акцій фіксується у книзі реєстрації власників, що веде Банк.

Всі акціонери, крім власників привілейованих акцій, мають право брати участь в управлінні товариством — особисто або через представника. Голосування на загальних зборах відбувається за принципом: одна акція — один голос. З метою запобігання монополізації управління Банком частка одного засновника в статутному фонді обмежена 35 відсотками. Для осіб, що придбали акції шляхом вільної передплати, частка в статутному фонді обмежена: для юридичних осіб — 20 відсотків, для фізичних осіб — 5 відсотків, при цьому один представник має право представляти не більш як 20 відсотків голосів.

Дивіденди за акціями сплачуватимуть щоквартально до 25 числа наступного місяця. Перше нарахування буде зроблено після відпрацювання Банком цілого кварталу з моменту реєстрації відкритого акціонерного товариства Національним банком України. Дивіденди нараховують за умови цілковитої сплати вартості акції не пізніше ніж за 25 днів до кінця кварталу. Виплату провадитимуть готівкою у приміщенні Банку або платіжним дорученням (чеком, переказом на рахунок акціонера, поштовим переказом).

У Банку розроблено широку програму пільг для акціонерів, а саме:

— першочергове надання кредиту;

— першочергове касове й валютне обслуговування;

— надання безумовного кредиту під заставу акцій Банку, виходячи із розрахункового розміру номінальної вартості придбаного пакету акцій;

— надання Банком підприємствам-акціонерам гарантій під час отримання ними кредиту від третіх осіб;

— акціонерам надається право виступати гарантом перед Банком під час отримання кредиту третіми особами у межах розрахункового розміру номінальної вартості придбаного пакету акцій;

— надання права на придбання акцій Банку наступного випуску за пільговим курсом;

— надання опціону на придбання акцій за пільговим курсом з правом його перепродажу;

— надання знижки з курсової ціни під час придбання великого пакету акцій (100 млн. крб.);

— першочергове надання консалтингових і маркетингових послуг за пільговою ціною;

— управління приватизаційними рахунками та фінансовими активами акціонерів на пільгових умовах.

4. Чинники ризику.

Під час придбання акцій Банку потрібно врахувати чинники, що можуть негативно вплинути на нашу діяльність:

— зміна податкової політики у бік підвищеного оподаткування комерційних банків;

— неефективність і непослідовність заходів у роздержавленні, приватизації і проведенні економічних реформ;

— погіршання економічного становища, що може ускладнити залучення власних коштів підприємств та громадян на депозити.

5. Організація розміщення акцій.

Емітентом з випуску акцій визнано комерційний банк «Золотий Лев», проведення передплати доручено Дирекції Банку.

Передплата акцій провадиметься у приміщенні Банку за адресою: м. Львів, пров. Шевченка, 23, 2-й поверх; телефони для довідок: 74-00-49, 72-40-27.

Гроші, одержані від продажу акцій, нагромаджуватимуться на кореспондентському рахунку КБ «Золотий Лев» 700161719 в ОПЕРВ облуправління Нацбанку України м. Львова, МФО 325279.

Генеральний директор КБ «Золотий Лев»
МОШЕНЕЦЬ О. С.

СХІДНА УКРАЇНА
ФІНАНСОВА ГРУПА

ПОНЕДІЛОК

13 грудня

I ПРОГРАМА УТ

16.00 УТН.
16.10 Новини високої моди.
16.35 Для дітей. Маленькі сенсації.
17.10 Музичний фільм «Зоряний острів».
17.30 «Зірки сяють в Алушті». Нарис про турнір з ритмічної гімнастики.
18.10 Пам'яті Бориса Мозолевського.
19.00 УТН.
19.10 Творче об'єднання «Громада» представляє: «Понеділок — день важкий», «Візитна картка», «Добрий знак», «Ближче до діла», «Духовне слово».
20.10 Гітари звуки чарівні.
20.35 Реклама.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.35 Акценти.
21.55 До 100-річчя від дня народження М. Хвильового. Худ. фільм «Танго смерті».
23.20 З концертів Міжнародного фестивалю «Київ-мюзик-фест-93».
23.45 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

18.20 Погода.
18.25 Мініатюра.
18.40 Відлуння тижня.
19.10 «Як стати багатим». Телегра.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.45 Прем'єра худ. телесеріалу «Дрібниці життя». 27 серія.
21.15 Бомонд.
21.30 У пошуках загубленого.
22.15 Життєпис.
22.45 АТВ-брокер.
22.50 Слухай.

II ПРОГРАМА УТ, III ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

18.00 Свічадо.
18.45 Київська панорама.
19.05 Візитка. Катерина Вороненко.
19.10 «Музичний пузогрій».
19.30 CNN.
20.00 Перехрестя.
21.00 Вікна.
21.30 Худ. фільм «Казанова». 3 серія.
22.30 СІТ-3.
22.40 Хід конем.
22.55 Фортуна.
23.05 Телемагазин «КЛОТ».
23.15 Джемікс.
.35 СІТ-3.
23.40 Про-відео.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

18.00 Відеоказка.
18.10 35 хвилин джазу.
18.45 1000+1 реклама.
18.50 Худ. фільм «Гамлет».
21.20 Дмитро Харитонов представляє: «Велика депресія».
22.05 1000+1 реклама.
22.15 Худ. фільм «Скинь маму з поїзда».

ВІВТОРОК

14 грудня

I ПРОГРАМА УТ

16.00 УТН.
16.10 Багатосерійний худ. телефільм «Ніхто, крім тебе». 12 серія.
16.55 Освітній канал для школярів. Світова література. Роман Л. Толстого «Війна і мир» в ілюстраціях. Фізика. Будова атома.
17.45 Художня панорама. В. Шаповалов.
18.15 Реклама.
18.20 «Пороги». Тележурнал.
18.50 Маленький концерт.
19.00 УТН.
19.10 Україна і світ.
19.30 Студія «1-е грудня».
20.15 Наук.-поп. фільм «Музей Ханенків».
20.35 Реклама.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Микола Хвильовий і сучасність. Літературно-мистецький вечір, присвячений 100-річчю від дня народження М. Хвильового. Відеорепортаж з Національного академічного театру опери та балету України ім. Т. Г. Шевченка.
23.15 З концертів Міжнародного фестивалю «Київ-мюзик-фест-93».
23.45 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

18.00 Погода.
18.05 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.55 Тема.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.45 До 90-річчя кінорежисера Ю. Райзмана. Худ. фільм «Приватне життя».
22.45 Під знаком Зодіаку. Стрілець.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

18.00 На восьмій сесії Верховної Ради України.
18.55 Київська панорама.
19.15 «Хіала» інформує.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 255 серія.
20.15 Кримінальна хроніка тижня.
20.30 На восьмій сесії Верховної Ради України.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

18.00 Мультфільми.
18.15 1000+1 реклама.
18.20 Худ. фільм «Час-не-чекає».
20.50 Спортшанс.
21.10 1000+1 реклама.
21.20 Худ. фільм «Чотири ока та шестизарядний».
22.55 Грає гурт «10 сс».

СЕРЕДА

15 грудня

I ПРОГРАМА УТ

16.00 УТН.
16.10 Багатосерійний худ. телефільм «Ніхто, крім тебе». 13 серія.
16.50 Камерний концерт.
17.00 Доброго вам здоров'я. Діагностичний центр моряків.
17.30 Студія «Укртелефільм» представляє: «Від А до Я». З історії села Великі Сорочинці.
18.10 Мелодії джазу.
18.30 Назустріч виборам.
19.00 УТН.
19.10 Депутатський канал.
19.40 Мультфільм «У старій скрині».
19.50 «Оберіг-93». П'ятий Всеукраїнський телефестиваль співаної поезії та авторської пісні. Передача 1.
20.35 Реклама.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Худ. телефільм «Звіробій». 1 та 2 серії.
0.05 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

18.00 Хокей. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна США — збірна Росії. У перервах: 18.10 «Документи і долі». Погода; 19.00 — Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.45 «Русский мир».
21.25 Серпантин.
22.25 Бенефіс А. Макаревича.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

18.00 На восьмій сесії Верховної Ради України.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Хіала» інформує.
19.15 На восьмій сесії Верховної Ради України.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

18.00 Відеоказка.
18.10 ПашТЕТ.
18.20 1000+1 реклама.
18.25 Худ. фільм «Піаф».
19.50 У наших друзів. Програма «Чіз». (Харків).
20.15 1000+1 реклама.
20.25 Фільм-легенда «Діліжанс».
22.10 «10 років гурту «Браво». Концерт у Києві.
22.30 Відеомузика.

ЧЕТВЕР

16 грудня

I ПРОГРАМА УТ

16.00 УТН.
16.10 Багатосерійний худ. телефільм «Ніхто, крім тебе». 14 серія.
16.55 Освітній канал для школярів. Фізико-математична школа. Несподіванки при обчислюванні на калькуляторі. На всі руки майстер. Кошик з лози.
17.40 Хлопчики, море, вітрила.
18.15 Клас-юніор-бізнес.
19.00 УТН.
19.10 Світ поезії. Григорій Кривда.
19.55 «Оберіг-93». П'ятий Всеукраїнський телефестиваль співаної поезії та авторської пісні. Передача 2.
20.40 Реклама.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Худ. фільм «Паризька драма».
22.50 Молодіжна студія. «Гарт».
23.50 Несподіваний дощ. Телеконкурс шлягерів.
0.20 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

17.50 Погода.
18.00 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.45 Клуб Вілого папуги.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.45 Лотто «Мільйон».
21.15 Прем'єра худ. телефільму «Твін Пікс». 13 серія. (США).
22.10 Хіт-парад «Останкіно».
23.15 Новини.
23.35 Програма передач.

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

18.00 На восьмій сесії Верховної Ради України.
19.00 Київська панорама.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 256 серія.
20.15 На восьмій сесії Верховної Ради України.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

18.00 Мультфільми.
18.15 Співає Кейт Буш.
19.05 1000+1 реклама.
19.10 Худ. фільм «Крістіна».
20.50 Київкіно.
21.05 1000+1 реклама.
21.15 Хічкок крупним планом. Худ. фільм «Заворожений».
23.05 Музична програма «Пост».

П'ЯТНИЦЯ

17 грудня

I ПРОГРАМА УТ

16.00 УТН.
16.10 Для дітей «Їжачок».
16.40 Сад, город.
17.00 Фільм-балет «Загибель троянди».
17.15 Наше коло.
17.45 Концерт ансамблю бального танцю «Гармонія».
18.15 Автомеридіан.
18.45 Ділові відомості.
19.00 УТН.
19.10 Урядовий вісник.
19.40 Прем'єра багатосерійного худ. телефільму «Ніхто, крім тебе». 15 серія.
20.25 Рідна мова. Поліклініка.
20.40 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Літературно-мистецька студія «Основа». Раїса Іванченко. «Монолог».
22.30 Арт-майдан.
23.50 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

18.10 Погода.
18.15 Ситуація.
18.45 Поле чудес.
19.40 Вечірня казка.
20.00 «Голос».
20.45 Людина тижня.
21.05 Прем'єра худ. телефільму «Твін Пікс». 14 серія.
22.00 Музобоз.
22.45 Програма «Х».

II ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

18.00 На восьмій сесії Верховної Ради України.
18.45 Київська панорама.
19.05 Точка зору.
19.25 На восьмій сесії Верховної Ради України. По закінченні — УТ-3.
Візитка. Ганна Безулик.
Телевкочка.
CNN.
Арт-і-шок.
Футбол як футбол.
Віннер.
Про-відео.
КТК представляє.
СІТ-3.
Худ. фільм «Лілі Марлен». 1 частина.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

18.00 Відеоказка
18.10 1000+1 реклама.
18.15 Концерт гурту «Азія» в Москві.
19.15 1000+1 реклама.
19.25 На ваші прохання. Худ. фільм «Віднесені вітром».

СУБОТА

18 грудня

I ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 Несподіваний дощ. Телеконкурс шлягерів.
9.00 Автограф. Григорій Нудьга.
10.00 «СВ — сімейний варіант».
10.30 Доброго вам здоров'я. Центр мікрохірургії ока.
11.00 Урочистий концерт.
12.25 Зона тривоги. Екологія Дністра.
12.55 Всесвітній спортивний огляд «Жиллетт».
13.25 Всесміх. Журнал «ВУС».
14.30 Влага вість з Ріком Реннером.
15.00 УТН.
15.10 Музика його серця. Василь Зінкевич.
15.30 Від міста до міста.
17.00 Живе слово.
17.30 Вечір пам'яті загиблих працівників МВС.
19.00 УТН.
19.10 Хроніка МВС.
19.25 Реклама.
19.30 Прем'єра багатосерійного худ. телефільму «Ніхто, крім тебе». 16 серія.
20.15 Вікно в Америку.
20.45 На добраніч, діти!
21.00 УТН.
21.35 Худ. телефільм «Мина Мазайло». 1 серія.
23.00 Кінопроба. Телегра.
0.00 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

6.00 Новини.
6.25 Ранкова гімнастика.
6.35 Прес-експрес.
6.45 Суботній ранок ділової людини.
7.30 Спорт-шанс.
8.00 «Марафон-15» представляє: «Поклик джунглів».
8.30 Телерадіокомпанія «Мир».
9.55 Земля людей.
10.15 «Смак».
10.30 Медицина для тебе.
11.00 Книжковий двір.
11.45 Кіноправда? Худ. фільм «Помилка інженера Кочіна».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Прем'єра худ. телефільму для дітей «Пеппі Довгапанчоха». 14 серія. Частина 1.
14.50 Гроші і політика.
15.20 Спортивна програма «Ультра-сі». Міжнародні змагання з родео.
16.00 Червоний квадрат.
16.40 У світі тварин.
17.20 Худ. фільм «Той, хто мене охороняє». (США).
19.10 Оба-на.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.45 Що? Де? Коли?
21.50 Студія «Резонанс» представляє.
22.10 Хокей. Міжнародний турнір на приз газети «Известия». Збірна Росії-1 — збірна Чехії. 1 і 2 періоди.
23.30 Новини.
23.50 Погода.

НІЧНИЙ КАНАЛ «СНО-БАЧЕННЯ»:

0.35 Новини шоу-бізнесу.
1.00 Спорт в нічному каналі.
1.20 Відеоплейер.
1.50 Автоекспрес.
2.05 Краща музична десятка місяця.

II ПРОГРАМА УТ, III ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Док. фільм «Світло берестя».
7.50 Мульти-пульти.
8.00 Формула-730.
8.30 Наш сад.
9.00 Студія «Рост».
9.30 Пілігрим.
10.15 Як жити будемо?
11.00 «Чорний монах». Худ. фільм.
12.25 Не бути динозавром.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Ретро-шлягер.
13.50 Міжнародний турнір з хокею на приз газети «Известия». Росія — Канада. 2 і 3 періоди. У перерві — «Сигнальний примірник».
15.20 «Ізабель». Розважальна вікторина.
16.05 Футбол без кордонів.
17.05 Фільм-прем'єр.
17.20 Муз. фільм «Відлуння».
17.35 Студія «Укртелефільм» представляє: «Козацький шлях». 18.05 «До зустрічі на Оболоні». Скульптор М. Вілик.
18.30 Економіка, закон, ринок.
18.45 Київська панорама.
19.05 Візитка Анатолій Бондаренко.
19.10 «Жданики».
19.30 CNN.
20.00 Хіт-рік.
20.35 «Мегапол» представляє.
20.50 Худ. фільм «Ведмежатко».
22.30 СІТ-3.
22.40 Медична програма.
22.55 Капітан-відео.
23.15 Вечірні розваги для дорослих.
23.45 Про-відео.
0.15 СІТ-3.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

11.05 Мультфільм «Рок-кукурікс».
12.15 1000+1 реклама.
12.20 Худ. фільм «Білий Бім, чорне вухо» 1 серія.
13.55 Концерт гурту «Азія» в Москві.
14.55 Відеомузика.
18.00 Мультфільми.
18.10 Музична терапія «Плейоффс».
18.40 1000+1 реклама.
18.45 Худ. фільм «Сто днів в Палермо».
20.05 Дмитро Харитонов представляє. «Велика депресія».
20.50 35 хвилин джазу.
21.25 Напередодні.
21.35 1000+1 реклама.
21.45 Худ. фільм «Тутсі».
23.35 У наших друзів. «Вечірні зустрічі»; Ірина Алфьорова».

НЕДІЛЯ

19 грудня

I ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 У неділю вранці.
9.30 Все живе.
9.50 До дня Святого Миколая «А хто, хто Миколая любить».
10.25 Маленький концерт.
10.35 «Діабет. Життя день за днем». Фільм 5.
10.55 «Шануймося, друзі» Конкурсно-фольклорна програма.
11.45 Прем'єра док. телефільму «Олесь Гончар. «Пишу Україні»» («Укртелефільм»).
12.35 Для дітей. Худ. фільм «Шлях до південного Заходу».
14.00 Зичимо щастя.
15.00 УТН.
15.10 Село і люди.
15.55 На варті.
16.35 «І люблю, і сміюсь, і печалюсь». (М. Свидюк).
17.10 Поетичний телетеатр П. Тичина. «Я — молодий».
17.40 «Блок Нот». Розважальна програма.
18.15 Свічадо.
19.00 УТН.
19.20 Реклама.
19.25 Прем'єра багатосерійного худ. телефільму «Ніхто, крім тебе». 17 серія.
20.10 Спорткур'єр.
20.30 Мультфільм «Літаючий будинок».
21.00 УТН.
21.25 Новини високої моди.
22.00 Без протоколу. Аналітична програма.
22.30 Худ. телефільм «Мина Мазайло». 2 серія.
0.00 УТН.

I КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

7.00 Година сили духу.
8.00 Центр.
8.30 З ранку раненько.
9.00 Доки всі вдома.
9.30 «Спортлото».
9.45 Ранкова зірка.
10.35 Полігон.
11.05 Марафон-15.
11.45 Під знаком «Пі».
12.30 Соло.
13.00 Прем'єра мультфільму «Піф та Геркулес».
13.10 Прем'єра док. фільму «Підводна одіссея команди Кусто».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Діалог у прямому ефірі.
15.00 Клуб мандрівників.
15.50 Живе дерево ремесел.
15.55 Прем'єра мультфільмів «Каспер і його друзі», «Справжні мисливці за привидами».
16.30 Панорама.
17.30 Телеоція.
17.45 Новини.
18.00 Великий театр. Дні і вечори.
18.55 Погода.
19.00 Прем'єра худ. фільму «Макс та жерстяники».
21.00 Неділя. Інформаційно-публіцистична програма.
21.45 Спортивний уік-енд.
21.55 Жеребкування чемпіонату світу з футболу. Трансляція з США.
23.30 Новини.

II ПРОГРАМА УТ, III ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Метри і міліметри.
8.05 Доброго ранку. Сніданок для чемпіонів.
8.35 Програма «Ключ». «Царський тур». 10 частина.
9.05 Студія «Рост».
9.55 Здоров'я.
10.05 Ати-бати.
10.35 Кіпрас Мажейка. Репортажі з Аргентини.
11.05 XX вік у кадрі і за кадром. Повітроплавці Росії.
12.05 Фольклор. Зимова казка.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 «Не вирубати...».
13.35 Пігмаліон.
14.05 Відеопоезія. В. Федоров.
14.20 Вхід з двору.
15.05 Кращі ігри НБА.
16.05 Біла ворона.
16.50 Студія «Укртелефільм» представляє: «Родина».
17.25 Обличчям до столиці.
17.45 Яхад.
18.30 До Дня міліції України.
19.00 Візитка Василь Климчук.
19.10 Хочу ще.
19.30 CNN.
20.00 Вечір з «Роксоланою».
20.30 Голландський репортаж.
20.35 Душа до душі.
21.00 Перехрестя.
21.20 Візитка.
21.25 Худ. фільм «Сеньйорита». 60 і 61 серії.
22.25 Чорним по білому.
22.30 СІТ-3.
22.40 Ну, це вже взагалі.
23.00 Містер Х.
23.30 Про-відео.
0.00 СІТ-3.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.10 Мультфільми.
13.30 1000+1 реклама.
13.35 Худ. фільм «Білий Бім, чорне вухо» 2 серія.
15.05 Дмитро Харитонов представляє: «Велика депресія».
15.50 Маски-шоу.
17.40 Мультфільми.
18.00 У наших друзів. Програма «Чіз» (Харків).
18.25 1000+1 реклама.
18.35 Худ. фільм «Забута мелодія для флейти».
20.40 Київкіно.
20.55 Напередодні.
21.05 1000+1 реклама.
21.15 Худ. фільм «Жменя динаміту».
22.45 Програма «Пост».

ПОГОДА

10—11 грудня в Україні передбачаються опади у вигляді мокрого снігу і дощу, 10 грудня у південно-західній частині налипання мокрого снігу, ожеледь. Вітер південно-західний, і західний, 7—12, 10 грудня у західній половині пориви 15—20, у Карпатах до 30 метрів на секунду. Температура вдень 0—6 градусів тепла, вночі 0—6 градусів морозу.

По Київській області сьогодні вдень невеликі опади. Вітер південно-західний, 7—12 метрів на секунду, подекуди пориви 15—20 метрів на секунду. Температура 0—5 градусів тепла.

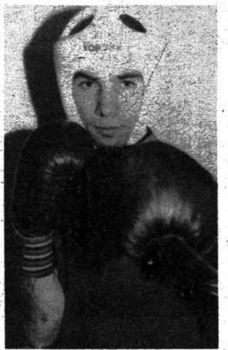
Кікбоксинг

ФЕДЕРАЦІЯ ОГОЛОШУЄ КОНКУРС... НА ГОСТИННІСТЬ

Недавно в Будапешті відбувся чемпіонат світу з кікбоксингу, який організувала і провела міжнародна любительська федерація WAKO. Звання чемпіонів виборювали 450 спортсменів із 45 країн. Сильні команди виставили господарі рингу — угорці, Німеччина, Марокко, Італія. Не загубилися серед провідних атлетів члени збірної України. Віктор Аксютін (Київ, «Грандпромінвест») у ваговій категорії 60 кг та Юрій Федун ((Харків, «Потенціал») у ваговій категорії 71 кг здобули золоті нагороди, срібні медалі повезли з Будапешта Олег Зінов'єв (Донецьк, «Славутич»), Вячеслав Тимофєєв (Суми) та Валерій Шумак (Київ, «Віолент»), бронзові — у чоловіків Андрій Осірний (Київ, ЦСК ЗС), Володимир Матківський (Київ, інститут фізкультури), Валерій Хоруженко (Київ, «Славутич»), Григорій Науменко (Суми), Еркенбай Кутибаєв (Київ, «Віолент»), у жінок — Оксана Варгоцька та Олена Твердохліб (обидві — Київ).

На прес-конференції, яку провели віце-президент Всеєвразійської федерації кікбоксингу (ВФК) Андрій Чистов та суддя міжнародної категорії Павло Орел, журналісти дізналися про подробиці поєдинків. Вони відзначали, що арбітри необ'єктивно судили матчі за участю спортсменів України та СНД. До речі, збірна СНД, також виступаючи під прапором ВФК, здобула 2 золоті медалі, 3 срібні і 5 бронзових.

Було повідомлено, що, враховуючи успіхи атлетів ВФК та зростаючий авторитет цієї федерації у світі, керівництво WAKO прийняло рішення провести чемпіонат світу 1995 року з фул-контакту і лоу-кік в Україні.

В якому місті він пройде, хто його проводитиме? Звичайно, ВФК, яка оголосила конкурс серед спортивних клубів і об'єднань, комерційних структур, незалежних колективів спортивних споруд за право провести ці змагання. Зрозуміло, із правом розміщення реклами, прийняттям високих гостей, спортсменів. Тобто це своєрідний конкурс на українську гостинність. Проекти і пропозиції щодо проведення чемпіонату світу федерація кік-боксингу чекає до 1 квітня 1994 року.

Можливо, серед претендентів буде Харків, де 9 січня пройде міжнародний турнір. Можливо, підприємці інших міст вирішать порадувати своїх городян видовищними поєдинками, які за кордоном збирають тисячні аудиторії.

До речі, саме у Харкові Юрій Федун проведе бій за світовий титул WKA з Террі Лекаром Пентієром (Франція). А 24 січня збірна ВФК візьме участь у міжнародних змагання у Таїланді.

Андрій Чистов розповів подробиці поєдинку чемпіона світу з кікбоксингу киянина Кличка з триразовим чемпіоном Японії з карате Р. Яначисавою, що відбувся в Токіо. Це була зустріч не тільки відомих чемпіонів і суперництво різних шкіл, а й презентація федерації кікбоксингу на іншому континенті. Український спортсмен п'ять разів посилав суперника в нокдаун і переконливо виграв бій, хоча всі напередодні віддавали перевагу японцеві.

Що ж, спортсмени ВФК все сміливіше змагаються з атлетами різних шкіл світу. Нових успіхів їм!

Ярослав СЕРГІЄНКО.

На знімку: чемпіон світу Віктор Аксютін.

На аренах країни і світу

Футбол. Ліга чемпіонів. Група А. «Спартак» (Москва, Росія) — «Галатасарай» (Туреччина) — 0:0, «Барселона» (Іспанія) — «Монако» (Франція) — 2:0.

Барселона	1	1	0	2—0	3
Монако	1	0	1	4—3	2
Галатасарай	0	2	0	0—0	2
Спартак	0	1	1	1—4	1

Група В. «Вердер» (Німеччина) — «Андерлехт» (Бельгія) — 5:3.

Мілан	1	1	0	3—0	3
Вердер	1	0	1	7—6	2
Порту	1	0	1	3—5	2
Андерлехт	0	1	1	3—5	1

Наступний тур у лізі — 2 березня.

Хокей. Чемпіонат МХЛ. «Сокіл» (Київ) — «Пардаугава» (Рига) — 4:2, «Динамо» (Москва) — «Пардаугава» — 6:4, «Металург» (Новокузнецьк) — «Молот» (Перм) — 5:2.

Волейбол. Кубок кубків. Чоловіки. «Локомотив» (Київ) — «Левськи — Спартак» (Софія) — 3:2.

Ситуація

Чому тоне ТСВОД?

Управлінські структури з вертикальною будовою, що дісталася їм від попередніх часів, переживають нині кризу, яку можна порівняти з енергетичною. Низові підрозділи, котрі ще пару років тому беззаперечно виконували вказівки «верхів» і безперебійно поставляли їм кошти на існування, і від цього, й від іншого безсоромно намагаються ухилитися. В цім чаду розбурханої місцевої самостійності центральним керівним органам непросто довести свою необхідність, своє право милувати й карати...

Вище голови таких труднощів і у центральної ради українського Товариства сприяння на водах (ТСВОД). Мало того, що обласні й міські його ради перестали «брати під козирок» і виявляти належну повагу ЦР, вони ще й дозволяють собі заявляти, ніби чудово проживуть і без головного підрозділу.

Узяти хоча б Донецьку раду. Ну чого їй не вистачало? ЦР її, можна сказати, на руках носила, кращою організацією в Україні визнавала, грамотами та подяками закидала. І що ж у відповідь? Взяли донеччани та й вийшли зі складу свого центрального органу. Замикаються тепер на обласній адміністрації і нічим їх прижучити неможливо — за нинішньої-бо політики опори на регіони.

А якщо інші ради почнуть брати приклад з Донецької? Рано чи пізно, але можуть зацікавитися в Києві, чим це займається контора по вулиці Басейній, яка не може утримати під своїм крильцем підвідомчі структури.

Найгірше те, що сепаратистські ці настрої вибухнули в той непідходящий час, коли пересихають фінансові струмочки відрахувань від підприємств ТСВОДу на життєдіяльність ЦР. Усього ж бо в ній залишилось 8 чоловік з водієм, але ж треба їм пити-їсти і керувати, треба зарплату індексувати, а «сепаратисти» тільки про себе думають.

Якийсь час ЦР, звичайно, вдавалася протриматися за рахунок розпродажу земснарядів, катерів, човнів та іншого майна, що належало ТСВОДу і дуже обтяжувало його в пору повального подорожчання енергоресурсів та підстрибування комунальних платежів. Але ж і витрати центральної ради пропорційно зростали.

Коли ж голова ЦР Маньков Володимир Савелійович провернув вдалу цю операцію з продажем Кременчуцького водного палацу Крюковському вагонобудівному заводові, галас в організації здійнявся несосвітенний. І не 10 мільйонів коштував, мовляв, об'єкт, а на порядок більше, і не продавати його слід було, а ремонтувати. Наче не розуміють люди, що означає ремонт у наш час, скільки зусиль докласти треба, щоб роздобути хоч поганенький насос або звичайну трубу.

А тут ще підлив масла в огонь Струменщиков Євген Михайлович, голова Полтавського ТСВОДу, який через продаж палацу на знак протесту подав у відставку. Ясна річ, проводжали його на відпочинок з належними почестями, та непотрібна увага до кременчуцької справи в організації усе-таки виникла.

Подумати тільки, люди стали подейкувати, що виручку від продажу об'єкта, де вчили дітей плавати, слід було поділити між усіма радами ТСВОДу, а не ховати на рахунку ЦР! А на що тоді жити керівному органові?

Злі язики стверджували, нібито доля Кременчуцького палацу приготована й аналогічному палацові в Києві. Отож, мовляв, і вирішено досі цілком самостійно існуючий об'єкт з його «жабниками» та повнометражними басейнами взяти під суворий контроль міськради ТСВОДу. Не хочуть зрозуміти люди, що палац на Оболоні — це ж більмо на оці ЦР. Спробуйте дати якусь указівку директорові палацу Литвинову Євгену Васильовичу — він одразу дибки: ЦР, мовляв, гроші на будівництво і діяльність палацу не давала й не дає, а об'єкт належить, бачте, городянам, а не відомству.

Чи треба пояснювати, що такі розмови підривають престиж, який і без того тане, центральної ради? Добре ще, коли за нинішнього управлінського розброду нікому серйозно зажадати звіт від головного підрозділу ТСВОДу. Раніше Рада Міністрів раз на рік, але заслуховувала ЦР про зроблену роботу, тепер Кабінетові міністрів, звичайно, не до цього. А раптом усе-таки запитають: чому майно розпродане, чому організація розпадається?

Ні, внутрішню опозицію треба викорінювати рішуче. Інакше справа дійде до того, що ЦР ТСВОДу доведеться відповідати на неприємне запитання, чому за 9 місяців в Україні потонуло 3398 чоловік?

Олександр БАШКАТОВ, Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311235

1—7, 9—12 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».